

Liahona

A photograph of two young women of African descent sitting at a table. The woman on the left is wearing a light-colored sweater and a gold headband, smiling broadly. The woman on the right is wearing a pink and white patterned sweater, leaning over the laptop and pointing at the screen. They are both looking at the laptop screen with interest and joy. The background shows a window with light blue curtains.

Sammenhængen i frelsesværket, s. 14

Det lærte jeg af min
depression, s. 26

3 velsignelser ved
sømmelighed, s. 36

5 måder, som unge laver
slægtsforskning på, s. 58

*»En dygtig kvinde,
hvor findes hun?
Hun er langt mere
værd end perler.«*

Ordsp 31:10

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Troens bøn**
Præsident Henry B. Eyring
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu guddommelige mission: Livets brød**

ARTIKLER

- 14 Missionær, slægtsforskning og tempeltjeneste**
Ældste David A. Bednar
Forkyndelse af evangeliet og det at søge efter vore døde går hånd i hånd.
- 20 Hjemmet: Stedet, hvor vi lærer**
Det, vi lærer i hjemmet, forbliver hos os hele livet og i evigheden

26 Oven vande

Jon Warner

Selv om jeg følte mig begravet i depressionens og uroens bølger, holdt Gud mig oven vande og fik mig fremad mod mit forjættede land.

28 Pionerer i alle lande: Omvendelse og forandring i Chile

Néstor Curbelo

I dag er næsten 1 ud af 30 chilenerne medlem af Kirken.

36 Mod til at vælge sømmelighed

Carol F. McConkie

Hvilke læresætninger og velsignelser knytter der sig til sømmelighed?

FASTE ARTIKLER

- 8 Tjeneste i Kirken: Tak, bror Jay**
Kristine Purcell
- 9 Profeter i Det Gamle Testamente: Jeremias**
- 10 Vi taler om Kristus: Jadekålen**
Ellen C. Jensen
- 12 Vores hjem og familie: Lizochkas hjerte**
Marina Petrova
- 40 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Vildfarelser**
Ældste M. Russell Ballard
Satan anvender kunstige lokkemidler – ligesom fluefiskerne gør – til at trække os ind.

PÅ OMSLAGET

Forsiden: Foto: Leslie Nilsson.

Undersiden af forsiden: Foto: Matthew Reier.

44

44 Stå for det, vi tror på

Unge voksne fortæller om, hvordan de tappert forsvarede deres overbevisning.

48 Evangeliet i mit liv: Mit sammenflettede vidnesbyrd

Ivy Noche

Manglen på et vidnesbyrd om Mormons Bog fik mig til at tvivle på min tro på Kirken.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Hvornår er det et godt tidspunkt at tjene?

58

50 Handlefrihed og moral?

Michael R. Morris

Min ven havde selv forspildt muligheden for at tjene som fuldtidsmissionær. Var jeg fri til at vælge en mission?

52 Spørgsmål og svar

Jeg prøver at styre mine tanker, men der er så mange fristelser. Hvordan får jeg renere tanker?

54 Sådan stiller man meningsfulde spørgsmål

David A. Edwards

Lær at stille den slags spørgsmål, som vil hjælpe andre til at lære mere om evangeliet.

57 Sådan finder man styrke og succes

Ældste Jeffrey R. Holland

Vi kan opleve tryghed, succes og glæde ved at følge Jesus Kristus.

58 Slægtsforskning – det udfører jeg

Disse unge fandt uventede velsignelser ved at udføre slægtsforskning.

61 Plakat: Find frem til dem, find frem til dig selv

62 Modstand mod min mission

Alcener de Souza

Der begyndte at ske mærkelige ting, da jeg forberedte mig på at tage af sted på mission.

64 Lær mere om det, der venter

Cathrine Apelseth-Aanensen

Livet som fuldtidsmissionær er anderledes. Unge i Oslo brugte en dag, hvor de forberedte sig på overgangen.

78

66 Jeg tjener nu for at tjene senere

Miche Barbosa

Hvorfor besluttede Mormon sig for at hjælpe med at gøre rent i kirken, i stedet for at spille fodbold med sine venner?

68 Mathilde gør sig klar til Unge Piger

Jenn Wilks

Lær, hvordan det er at være i Unge Piger!

70 Musik: Nu er vi parat

By Jan Pinborough og Janice Kapp Perry

71 Særlige vidner: Hvordan kan jeg hjælpe til med slægtsforskning?

Ældste Quentin L. Cook

72 Få Primary hjem: »Familien: En proklamation til verden« kom fra Gud for at hjælpe min familie

Erin Sanderson og Jean Bingham

74 Venner over hele verden: Jeg er Bárbara fra Chile

Amie Jane Leavitt

76 Vores side

77 Se op

Ældste Adrián Ochoa

Vi fór vild i regnen, og vores heste løb væk.

78 Til mindre børn: Et familiehold

Sheralee Hardy

OKTOBER 2014, ÅRGANG 163, NR. 10
LIAHONA 10990 110

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert A. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden,
Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Lisa C. López

Redaktion: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards,
Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson
Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty
Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiensk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

October 2014 Vol. 163 No. 10. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her følger to eksempler:*

»Slægtsforskning – det udfører jeg«, s. 58: Lav en dagbogsaktivitet! Tilskynd familiens medlemmer til at skrive alt muligt ned om deres liv – et minde fra år tilbage eller noget, der skete for dem en dag. Hjælp din familie til at forstå, at der findes mange måder at føre dagbog på. De kan skrive, indtaste eller tegne deres indlæg, eller de kan endda optage sig selv på en diktafon, mens de fortæller om en beretning. Tilskynd din familie til fortsat at føre dagbog ofte.

»Lær mere om det, der venter«, s. 64: Overvej at lave en aktivitet, der forbereder en person til en mission, som de unge i Norge gjorde det. Du kan undervise om de samme ting, som de gjorde – hvordan man indleder en samtale om evangeliet, eller hvordan man stryger en hvid skjorte – eller du kan fokusere på andre færdigheder, som du tror vil gavne medlemmerne i din familie i missionsmarken.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Bøn, 4, 40

Chile, 28, 74

Depression, 26, 42

Familie, 12, 20, 61, 72, 78

Faste, 4

Forsoning, 10, 80

Frelsesplanen, 14, 20, 54,

58, 62, 64

Handlefrihed, 50

Jeremias, 9

Jesus Kristus, 7, 57

Kaldelser, 8

Kirkens historie, 28

Kærlighed, 8, 41

Missionering, 14, 28,

62, 64

Mormons Bog, 48

Nåde, 10

Overvindelse af fristelse,

43, 44, 51, 80

Prøvelser, 12, 26, 62

Slægtsforskning, 14,

58, 71

Svaghed, 10

Sømmelighed, 36

Tempeltjeneste, 14, 58

Tjeneste, 8, 66

Tro, 4, 26

Undervisning, 20, 36, 54

Unge Piger, 68

Vidnesbyrd, 48

**Præsident
Henry B. Eyring**
Førsterådgiver i Det
Første Præsidentskab

TROENS BØN

Bøn er langt mere end ord, vi ytrer til Gud. Det er en tovejskommunikation mellem Gud og hans børn.

Når bøn fungerer, som den bør, udtrykker vi vore følelser med enkle ord. Vor himmelske Fader besvarer typisk ved at give os tanker, der ledsages af følelser. Han hører altid vore oprigtige bønner, når vi beder med et forsæt om at adlyde ham – uanset hvad hans svar er, og uanset hvornår svaret kommer.

Herren giver dette løfte til alle, der læser og beder om Mormons Bog:

»Og når I modtager dette, vil jeg formane jer til, at I spørger Gud, den evige Fader, i Kristi navn, om ikke dette er sandt; og hvis I spørger af et oprigtigt hjerte, med oprigtig hensigt, idet I har tro på Kristus, så vil han tilkendegive sandheden af det for jer ved Helligåndens kraft.

Og ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt (Moro 10:4-5).

Det er et sikkert løfte. Millioner af mennesker har afprøvet og fået det vidunderlige løfte om bøn bekræftet ved at have modtaget en velsignelse, der har fyldt deres liv med lykke og varig glæde. Det løfte gælder for alle vore

bønner, som handler om at kende til Guds vilje for os. Vi kan anvende det, når vi modtager vejledning fra en Guds tjener, der er bemyndiget til at give os vejledning. Vi kan fx regne med det, når vi har lyttet til en konferencetale. Vi kan anvende det, når vi bliver undervist af ydmyge missionærer, der er kaldet af Gud gennem den levende profet. Det gælder også den vejledning, som vi modtager fra vores biskop eller grenspræsident.

Reglerne for, at bøn skal virke i vores liv, er enkle. Vi må bede om at vide, hvad der er sandt ved at bede til Faderen i Jesu Kristi navn. Vi må spørge med et oprigtigt hjerte, hvilket betyder, at vi må have en oprigtig hensigt om at gøre det, som Herrens svar måtte kræve af os. Og vores oprigtige hensigt må udspringe af vores tro på Jesus Kristus.

Undersøgeren, der læser Mormons Bog, inden han bliver døbt og bekræftet, kan både modtage en bekræftelse af, at bogen er sand, og et vidnesbyrd om, at Joseph Smith oversatte den ved Guds kraft. Når vi er blevet bekræftet som medlem af Kirken, er Helligånden vores ledsager, der bekræfter andre sandheder. Når vi beder i tro, så kan vi forvente, at Helligånden vil vidne for os om, at Jesus er Kristus, at Gud Faderen lever, og at de

vi et gavmildt fasteoffer til biskoppen eller grenspræsidenten, som mindst svarer til værdien af de to måltider, vi giver afkald på. Vore tanker og bønner er henvendt mod Frelseren og mod dem, som han ønsker, vi skal tjene ved at tage os af deres åndelige og timelige behov.

Vore bønner og ønsker bliver derved mere som Frelserens bønner og ønsker, idet vi faster om at blive mere ydmyge, lærevillige og kærlige. Og lige som han gjorde, beder vi om at kende Faderens vilje for os og at følge den. ■

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Præsident Eyring lærer os, at bøn og faste kan hjælpe os til at »kende til evig sandhed«. Overvej, hvor vidnesbyrdene hos dem, du besøger, trænger til at blive styrket, og forbered en lektion om det emne. Hvis en person, du besøger, fx har mistet en nær ven eller et familiemedlem, kan du overveje at tale om evige familier og livet efter døden. Du kan tilbyde at faste med dem, du besøger, som hjælp til, at de får et vidnesbyrd om det pågældende princip.

elsker os og alle vor himmelske Faders børn.

Det er en af årsagerne til, at Mormons Bog indeholder et løfte om, at vi vil få næstekærlighed, når Helligånden vidner for os om, at Jesus er Kristus: »Hvis et menneske er sagtomdigt og ydmygt af hjertet og ved Helligåndens kraft bekender, at Jesus er Kristus, må han nødvendigvis nære næstekærlighed« (Moro 7:44).

Hver fastesøndag er der stor mulighed for at vokse åndeligt. Fastesøndagen kan hjælpe os tættere på de oplevelser, som dem Alma og Mosijas sønner havde, hvor de bad og fastede om at kende til de evige sandheder, så de kunne undervise lamanitterne med kraft, myndighed og kærlighed (se Alma 17:3, 9).

På fastesøndagen forener vi bøn og faste. For at velsigne de fattige giver

Forbered dig, inden du beder

Præsident Eyring minder os om, at bøn »er en tovejskommunikation mellem Gud og hans børn«. Den tovejskommunikation kan gøres mulig, hvis vi tager os tid til at forberede os på vore bønner. Du kan anvende din dagbog til at bruge et par minutter på at forberede dig på at bede hver dag. Du kan lave en liste over de velsignelser, du gerne vil takke vor himmelske Fader for eller over personer, der har brug for dine bønner, eller spørgsmål, du gerne

vil have svar på. Indbyd da Ånden ved at synge en salme eller ved at læse et par vers i skriften. Når du beder, så læg mærke til, hvordan Helligånden vejleder dig i dine ord, og læg mærke til dine følelser og tanker (se L&P 8:2-3). Overvej at skrive dine oplevelser ned i din dagbog, så du kan genlæse de svar, du har modtaget. Du kan også bruge aktiviteterne på s. 95-97 fra *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering* til at evaluere dine bønner og lære at genkende Helligånden.

BØRN

Bønne-sandwich

Hvad skal man sige, når man skal bede en bøn? Du kan indlede dine bønner ved at sige »Kære himmelske Fader« og afslutte bønnerne ved at sige »I Jesu Kristi navn. Amen.« Du må selv bestemme, hvad du vil sige indimellem, ligesom du selv bestemmer, hvad der skal i din sandwich.

Vælg de dele, du gerne vil have i din sandwich. Skriv de ting, som du gerne vil bede om, ved siden af dem. Du kan sige »tak« for velsignelser, tale om dine bekymringer, bede om velsignelser eller bede om svar på spørgsmål, du måtte have.

Du kan klippe sandwichen ud eller lave en ny. Du kan hænge den op, så du kan huske de ting, du vil sige i dine bønner.

Kære himmelske Fader

I Jesu Kristi navn. Amen.

BESØGSBUDESKABET

Studér bønsonst dette materiale og find ud af, hvad du kan fortælle om. Hvordan vil en forståelse af Frelserens liv og mission øge din tro på ham og velsigne dem, som du gennem besøgsundervisningen våger over? Få yderligere oplysninger ved at besøge reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige mission: Livets brød

Dette er del af en serie af besøgsbudskaber, der omhandler forskellige aspekter ved Frelserens mission.

Jesus sagde: »Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid« (Joh 6:51). »Jesus lærer os, sine disciple, at vi hver dag bør se til Gud for det brød – den hjælp og støtte – som vi har brug for den pågældende dag,« sagde ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum. »Herrens opfordring ... vidner om en kærlig Gud, der er opmærksom på selv de mindste daglige behov, som hans børn har, og han er ivrig efter at afhjælpe dem et efter et. Han siger, at vi kan bede til Herren i tro, »som giver alle rundhåndet og uden bebrejdelser, og så vil han få den« (Jak 1:5).«¹ Når vi forstår, at Jesus Kristus vil sørge for vore behov, vil vi vende os til ham efter åndelig næring.

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum indbyder os til »at tage del i det samme eventyr,

som Kristi første disciple, som også hungrede efter livets brød – de, der *ikke* forlod ham, men som kom til ham, blev hos ham og erkendte, at hvis de ønskede tryghed og frelse, så var der ingen anden, som de kunne henvende sig til.«²

Yderligere skriftsteder

Joh 6:32-35; Alma 5:34; 3 Ne 20:3-8

NOTER

1. D. Todd Christofferson, »At se Guds hånd i vore daglige velsignelser«, *Liahona*, jan. 2012, s. 25.
2. Jeffrey R. Holland, »Sultende har han mættet med gode gaver,« *Stjernen*, jan. 1998, s. 67.

Tænk over følgende

Hvordan nærer Kristus os, når vi kommer til ham?

Tro, Familie, Tjeneste

Fra skrifterne

Jesus Kristus underviste en skare på over 4.000 mennesker. Efter tre dage sagde han til sine disciple: »Jeg ynkes over skaren, for de har ... ikke noget at spise; og sender jeg dem sultne hjem, vil de blive udmattet undervejs ...

Hans disciple svarede ham: »Hvorfra skal nogen få brød til at mætte dem her i ødemarken?«

Han spurgte dem: »Hvor mange brød har I?« »Syv,« svarede de.

Han tog de syv brød, takkede, brød dem og gav sine disciple dem, for at de skulle dele dem ud ...

De havde også et par småfisk; og han velsignede dem og sagde, at de også skulle dele dem ud.

Og de spiste og blev mætte, og de samlede stykkerne sammen, som var tilovers, syv kurve fulde« (se Mark 8:1-9).

TAK, BROR JAY

Kristine Purcell

Jeg er så taknemlig for den ånd, forpligtelse, forberedelse og kærlighed, som utallige, oprigtige tjenere viser i Kirken.

«Morgen er det søndag,» fortalte jeg »min femårige datter, mens hun kravlede op på mit skød. Et smil bredte sig på hendes ansigt.

»Hvor godt,« sagde hun. »Så skal jeg se bror Jay.«

Mit hjerte fyldtes med taknemlighed. Jeg var så taknemlig for en kærlig og omsorgsfuld primarylærer, der havde gjort vores flytning til en ny menighed nemmere. Det havde været en traumatisk oplevelse for hele vores familie at forlade vores hjem i Midtvesten og blive forflyttet over 2.000 km væk, men det havde især været hårdt for Season, der var i børnehaveråderne. Hun var en genert pige, der var bange for nye situationer, og hun var derfor bekymret, da vi første gang skulle i kirke i vores nye menighed.

Bror Jay var en mild og hengiven mand, der lige havde den rigtige blanding af humor og ømhed til at vinde Seasons tillid. Den første søndag gik han ned i knæ, tog fat i hendes hånd, så hende i øjnene og sagde: »Kom, lille ven. Du skal nok få det sjovt i vores klasse.«

Som ugerne gik, glædede Season sig mere og mere til søndag end til nogen anden dag i ugen. Lige så

snart vi kom i kirke, spejdede hun rundt i forsamlingen efter sin lærer. Han hilste med et smil.

Igennem årene huskede bror Jay hver enkelt elev og gav dem små gaver til helligdage og fødselsdage. Da Seasons fødselsdag nærmede sig, var bror Jay den vigtigste gæst, som hun gerne ville have med til sin fødselsdagsfest.

Havde han mon nogen idé om, hvor stor en indflydelse han havde på vores lille piges tilværelse? Ville han nogensinde gætte, i hvor høj grad hans lille gruppe af femårige primarybørn tog imod hans ord og handlinger? Vidste han overhovedet, hvor meget det betød for mig som mor, at han var en del af min datters liv?

Season rykkede senere op i bror Edwards klasse, og hun fortsatte med at have en dejlig tid i Primary. Hvor er jeg taknemlig for alle de pligtopfyldende, velforberedte, ydmyge mænd og kvinder, der har haft en positiv, åndelig indflydelse i Seasons liv.

Hele vores familie er blevet velsignet gennem hengivne personer, der har tjent os på vores vej mod åndelig udvikling. Jeg mindes en fremragende spejderleder, en langmodig

kvorumsvejleder hos præsterne, en tålmodig seminarlærer, et usædvanligt Unge Pigers præsidentskab og en omsorgsfuld biskop.

Vores familie er blevet rigt velsignet, men jeg ved, at vi ikke er et enestående eksempel. »Bror Jay« kunne være mange mennesker, for der er mange hengivne brødre og søstre, hvis tjeneste har rørt andre familier som vores. Vi er så taknemlige for deres ånd, forpligtelse, forberedelse og kærlighed.

Tak til alle de utallige, oprigtige tjenere i Kirken, der har støttet vores familie. ■

Forfatteren bor i Nevada, USA.

STRÆB EFTER AT FORANDRE LIV

»Lad os fokusere på de enkle måder, hvorpå

vi kan tjene i Guds rige, og altid stræbe efter at forandre liv, herunder vores eget.«

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, »O, vær vise«, *Liahona*, nov. 2006, s. 20.

JEREMIAS

»Jeremias levede i en vanskelig tid og under vanskelige forhold, men Herren lod ham forudse »tider med håb under Israels indsamling i de sidste dage.«¹ – Linda K. Burton, Hjælpeforeningens hovedpræsident

Jeg er Hilkiyas søn. Han var præst i Anatot nær Jerusalem. I min ungdom kom »Herrens ord ... til mig:

»Før jeg dannede dig i moders liv, kendte jeg dig, før du kom ud af moders skød, helligede jeg dig; jeg gjorde dig til profet for folkene.«

Jeg følte mig uforberedt på denne kaldelse og svarede: »Ak, Gud Herre, jeg er ung; jeg forstår ikke at tale!«

Herren sagde til mig: »Du skal ikke sige: Jeg er ung! Men overalt, hvor jeg sender dig, skal du gå, og alt, hvad jeg befaler dig, skal du tale.

Du skal ikke frygte dem, for jeg er med dig og frelser dig.« Herren rørte »min mund« og gav den ord.²

I 40 år profeterede jeg i Jerusalem, fra 626 til 586 f.Kr. under Josijas, Jojakims og Sidkijas regeringstid.³ Jeg levede på samme tid som profeten Lehi fra Mormons Bog. Vi fordømte begge Jerusalems indbyggeres ugudelighed og forudså den store bys ødelæggelse.⁴

Herren befalede mig at optegne mine profetier i »en bogrulle.«⁵ Da kong Jojakim hørte profetierne, brændte han bogrullen. Herren befalede mig at nedfælde profetierne igen og tilføje endnu flere.⁶

Jeg mødte fortsat modstand, når jeg profeterede Herrens ord. Pashkur, der var søn af overopsynsmanden, slog mig og lagde mig i blokken. Forsamlingen ønskede mig død på grund af min forkyndelse. Jeg var en

upopulær profet, der ofte blev kastet i fangehuler og fængsler. Jeg levede i en tid med stor ugudelighed.⁷

Men til trods for, at jeg levede midt i trængslerne, lod Herren mig forudse, at israelitterne ville blive samlet i de sidste dage, at Herren ville skrive sin lov »i deres hjerte«, og at han ville bringe »én fra en by, to fra en slægt« til Zion.⁸

Da jeg fortsat forkyndte Guds ord – selv når det var svært – lærte jeg, at en indre forpligtelse til evangeliet leder til fred. Når vi udvikler et personligt forhold til Herren, kan vi alle opleve håb midt i prøvelser og trængsler. ■

NOTER

1. Linda K. Burton, »Er troen på Jesu Kristi forsoning skrevet i vores hjerte?«, *Liahona*, nov. 2012, s. 111.
2. Se Jer 1:1-9.
3. Se Guide til Skrifterne, »Jeremias«, på scriptures.lds.org/da.
4. Se Jer 6; 1 Ne 1:13, 18-20.
5. Jer 36:2.
6. Se Jer 36:23-32.
7. Se Jer 20:2; 26:8; 38:6.
8. Jer 31:33, 3:14.

JADEKÅLEN

Ellen C. Jensen

På min mission i Taiwan tog min missionærkammerat og jeg på National Palace-museet i Taipei på en af vore forberedelsesdage. Hovedattraktionen er et kunstværk, der hedder Jadekålen. Der var mange mennesker, der beundrede det, men det eneste jeg så, var et kålhoved, der var skåret ud af en jadesten. Det var uden tvivl smukt, men der måtte have været noget, jeg ikke fattede.

Da vi var færdige på museet, spurgte jeg min kammerat: »Hvad syntes du om Jadekålen?»

»Jeg er vild med det!«

»Hvorfor?« spurgte jeg. »Det er jo bare et kålhoved.«

»Virkelig? Jadekålen er en metafor for mit liv!« udbrød hun.

»Kålhovedet?«

»Ja! Kender du ikke historien bag det?«

»Åbenbart ikke.«

Hun fortalte historien. Og hun havde ret. Det blev en metafor for min mission og mit liv.

Hvis en udskæring af jade skal være af stor værdi, må jaden være i én stærk farve. Udskæringer af perfekte jadesten går til høje priser, da det næsten er umuligt at finde en perfekt jade. Jadekålen er grøn

i den ene halvdel og hvid i den anden halvdel, og den har revner og krusninger. Ingen dygtig stenskærer ville spilde tid på sådant et stykke jade, indtil der en dag dukkede det, kineserne kalder en mesterstenskærer, op.

Hvis denne jade kunne tale, kan jeg forestille mig den samtale, den har haft med denne nye stenskærer. Jeg forestiller mig stenskæreren, der samler denne jadesten op.

»Hvad vil du?« kunne jaden spørge.

»Jeg er på udkig efter en jade, som jeg kan skære i,« kunne stenskæreren svare.

»Så må du se dig om efter en anden sten. Jeg er værdiløs. Jeg har to farver, der er så sammensmeltede, at du

aldrig vil kunne skille dem ad. Jeg har både revner og krusninger. Jeg kommer aldrig til at være af nogen værdi. Så spild ikke din tid.«

»Din fjollede lille jade. Stol på mig. Jeg er en mesterstenskærer. Jeg vil lave et kunstværk ud af dig.«

Det, der gør Jadekålen til noget fantastisk, er, at denne anonyme stenskærer brugte jades svagheder – de to farver, revnerne og krusningerne – til at få kålhovedet til at se så livagtigt ud. Den hvide del blev kålhovedets stamme, og revnerne og krusningerne vækker liv i bladene. Hvis ikke det havde været for denne jadestens svagheder, ville den ikke have set så virkelighedstro ud.

På grund af dette kunstværks

HERREN SER PÅ HJERTET

»I dagens verden synes det ofte, som om moralsk habitus er mindre vigtig end skønhed eller charme. Men fra fordums tid lyder Herrens råd til profeten Samuel: »Mennesker ser på det, de har for deres øjne, men Herren ser på hjertet« (1 Sam 16:7).«

Præsident Thomas S. Monson, »Kanariefugle med grå stænk på vingerne«, *Liahona*, juni 2010, s. 4.

skønhed blev den foræret som gave til en af Kinas kongelige og prydede gangene i de smukke asiatiske paladser, indtil den til sidst blev udstillet på museet i Taiwan.

Det minder mig om Eter 12:27: »Hvis menneskene kommer til mig, vil jeg vise dem deres svaghed ... Min nåde er tilstrækkelig for alle mennesker, som ydmyger sig for mig; for hvis de ydmyger sig for mig og har tro på mig, så vil jeg gøre det svage stærkt for dem.«

Efter at have set Jadedålen læste jeg dette skriftsted i et nyt lys. Vi er alle som denne jadensten med

undtagelse af, at vi stadig er i gang med at blive udskåret. Vi må have tillid til mesterstenskæreren, Jesus Kristus, der tager vore svagheder og vender dem til styrker. Ud fra vores ufuldstændige perspektiv fokuserer vi sommetider på vore ufuldkommenheder og bliver modløse, fordi vi tror, at vi aldrig vil kunne leve op til forventningerne. Men vor Frelser, Jesus Kristus, ser os som dem, vi kan blive. Når vi lader hans forsoning virke i vores liv, vil han forme os til mesterværker, der en dag vil leve sammen med Kongernes konge. ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

HVORDAN KAN JEG SE MIG SELV, SOM MESTEREN SER MIG?

Det er en udfordring at se os selv, som Herren ser os. Han ser os som et Guds barn, der indeholder et stort potentiale og er af stor værdi. Men sommetider fokuserer vi på vore utilstrækkeligheder. Vor Fader i himlen har ikke skabt os til at dvæle ved vore fejl, men snarere til at blive smukke mesterværker. Gennem Jesu Kristi evangelium og hans forsoning kan vi overvinde vore utilstrækkeligheder.

Læs følgende skriftsteder, der lærer os, hvordan Herren bruger ufuldkomne mennesker til at udføre sit værk: 2 Mos 4:10-12; Jer 1:4-10; 1 Ne 4:1-6; Alma 26:12; L&P 35:17-18.

LIZOCHKAS HJERTE

Marina Petrova

Min mand og jeg tilsluttede os Kirken i Rusland i 1995 og blev året efter besejlet i templet i Stockholm. Vore to små døtre blev også besejlet til os. To år senere blev vi velsignet med endnu en datter, Lizochka. Vi havde et godt liv. Vi var alle glade. Men to dage efter sin fødsel fik vores lille pige problemer med at spise. På en måned tog hun kun 300 gram på.

Sygeplejerskerne bad os made hende oftere. Jeg kunne se, at hun gerne ville spise, men hun kunne ikke. Til sidst tog min mand hende med til hospitalet i byen. Lægen var hurtig til at give en diagnose – en medfødt hjertefejl. En af hjerteklapperne fungerede ikke, og den svage blodtilførsel til lungerne gjorde det svært for hende at trække vejret og at spise.

Det var nødvendigt med en operation, men i Rusland var de yngste børn, der havde fået en sådan operation, to år gamle. Vores datter var kun en måned gammel. Lægen ordinerede en behandling til hende og sagde, at når hun blev ældre, ville de kunne udføre operationen.

En måned senere forværredes Lizochkas helbred, og vi fór af sted til hospitalet. Jeg holdt hende, mens vi kørte. Hun så på mig, som om

hun tryglede om hjælp. Hvis ikke jeg havde været medlem af Kirken, ved jeg ikke, hvad jeg ville have gjort. Men min mand og jeg stolede på Herren og troede fuldt og fast på, at alt nok skulle gå godt. Jeg forsøgte at berolige hende ved at sige: »Du skal ikke være bange for noget, min lille skat. Gud elsker os. Han vil hjælpe os, og alt skal nok blive godt.«

Endelig nåede vi frem. Jeg holdt hende tæt ind til mig, mens jeg løb hen til akutmodtagelsen. Lizochka begyndte at lukke øjnene i. Hun kunne næsten ikke trække vejret. Jeg kunne næsten ikke få et ord frem, da jeg skulle fortælle lægen om mit barn, og personalet fik hende ind på intensiv afdeling. Lægen sagde, at hendes lunger var begyndt at hæve, og de fik lagt hende i respirator.

Næste dag talte vi med lederen af hjerteafdelingen. Han sagde: »Jeg har foretaget sådanne operationer før, men kun på ældre børn. Hvor gammel er hun nu?«

»To måneder,« fortalte vi ham.

»Hun lider allerede meget. Hun er så lille, og hævelsen af lungerne er kompliceret, men vi kan ikke trække det ud længere. Jeg har aldrig foretaget en operation på så lille et barn før, men jeg skal gøre mit bedste.

I skal købe en kunstig hjerteklap med dobbelt vippeskive, men den er meget dyr – omkring \$2.000. Vi opererer om fire dage.«

Hvad skulle vi gøre? Vi havde ikke pengene og kendte ikke nogen, der havde så mange penge. Der var dog mange, der fik nys om vores situation, og gennem deres gavmildhed og Herrens barmhjertighed fik vi skaffet pengene. Min mand købte hjerteklappen, som vi skulle bruge til at redde vores barn.

Det var ikke kun alle brødrene og søstrene fra vores gren, der bad og fastede for vores lille datter, men missionærerne og mange sidste dages hellige i hele byen gjorde det også. Vi kunne føle deres støtte. Da dagen for operationen kom, sad vi på gangen og følte Helligåndens tilstedeværelse og fornemmede vore brødre og søstres bønner. Vi vidste, at de var nær! Og Gud var med os og vejledte kirurgerne. Han ville ikke forlade os, og alt skulle nok gå godt.

Efter operationen kom kirurgen lidt forvirret ud og fortalte os, »at alt var gået godt. Vi fik sat klappen i. Jeg ved ikke hvordan, men det lykkedes.« Men vi vidste, hvordan det var lykkedes. Vor himmelske Fader havde velsignet ham.

NÅR BØNNER SYNES UBESVAREDE

»Det er så svært, når oprigtig bøn om noget, du ønsker inderligt, ikke besvares, som du ønsker det. Det er vanskeligt at forstå, hvorfor din udøvelse af dyb og oprigtig tro gennem et lydigt liv ikke medfører det ønskede resultat. Frelseren lærte os: »Hvad I end beder Faderen om i mit navn, som er nødvendigt for jer, det skal blive givet jer« (L&P 88:64; fremhævelse tilføjet). Sommetider er det svært at indse, hvad der er *bedst* eller *nødvendigt* for dig på længere sigt. Dit liv bliver lettere, når du accepterer, at det, Gud gør i dit liv, er til din *evige* fordel.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Anvend bønnens himmelske gave«, *Liahona*, maj 2007, s. 9.

Lizochka blev på hospitalet i yderligere tre dage, mens hævelsen i hendes hjerte og lunger aftog. Hun var blevet åbnet og lukket med kun en tynd hinde, og et par dage efter opererede de igen for at lukke hendes brystkasse og organer. De fleste af lægerne forventede ikke, at hun overlevede. Men vi havde tro på vor himmelske Fader og hans magt, og vi troede på, at hvis det var hans

vilje, ville hun få det bedre.

Kun Gud kunne give os Lizochka tilbage. Hun fik det bedre for hver dag. Hun blev på hospitalet i en måned og er nu hjemme hos os igen.

Gud er miraklernes Gud. Han hører vore bønner, og i svære tider bærer han os. Prøvelser styrker vores tro og lærer os at tro, håbe og have kærlighed. ■

Forfatteren bor nu i Belgien.

Ældste
David A. Bednar
De Tolv Apostles
Kvorum

Missionær, slægtsforskning og tempeltjeneste

Ved en højtidelig samling, der blev holdt i templet i Kirtland den 6. april 1837, erklærede profeten Joseph Smith: »Efter alt, hvad der er blevet sagt, er den største og mest betydningsfulde pligt at forkynde evangeliet.«¹

Næsten præcis syv år senere, den 7. april 1844, erklærede han: »Det største ansvar, som Gud har pålagt os her i verden, er at søge efter vore døde. Apostlen siger, at de ikke kan opnå fuldkommenhed uden os (se Hebr 11:40), for det er nødvendigt, at besejlingsmagten er i vore hænder til at besejle vore børn og vore døde for tidernes fyldes uddeling – en uddeling, hvor de løfter skal indfries, som Jesus Kristus afgav før verdens grundlæggelse til menneskets frelse.«²

Nogle vil måske undre sig over, hvordan både forkyndelse af evangeliet og det at søge efter vore døde sideløbende kan være de største pligter og ansvar, som Gud har givet sine børn. Det er min hensigt at vise, at disse

At forkynde evangeliet og at søge efter vore døde er begge dele af ét stort værk – en kærlighedsgerning, der har til hensigt at forandre, vende og rense hjertet hos dem, der oprigtigt søger sandheden.

lærdomme fremhæver harmonien og enheden i frelsens værk i de sidste dage. Missionering og slægtsforskning og tempeltjeneste er alle supplerende og forbundne aspekter ved ét og samme værk, frelsesplanen »for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske« (Ef 1:10).

Jeg beder om, at Helligånden vil ledsage jer og mig, når vi sammen overvejer dette frelsens værk i de sidste dage.

Hjertes og præstedømmeordinancer

At forkynde evangeliet og at søge efter vore døde er to gudgivne ansvar, der både vedrører vores hjerte og præstedømmeordinancer. Essensen i Herrens værk forandrer,

vender og renser hjerter gennem pagter og ordinancer, der udføres ved den rette præstedømmemyndighed.

Ordet *hjerte* bliver brugt over 1.000 gange i standardværkerne og symboliserer en persons inderste følelser. Derved definerer vores hjerte – summen af vore ønsker, hengivenhed, hensigter, motiver og indstillinger – hvem vi er, og afgør, hvad vi kan blive.

Herrens formål med missionering er at indbyde alle til at komme til Kristus, modtage det gengivne evangeliums velsignelser og holde ud til enden gennem tro på Kristus.³ Vi fortæller ikke blot andre om evangeliet for at øge den sidste dages helliges Kirkes medlemstal og styrke. Vi søger i stedet at opfylde det gudgivne ansvar om at

Blot at udføre og lydigt afkrydse alt på vores lange evangeliske »huskeliste« gør os ikke nødvendigvis i stand til at modtage hans billede i vores bevidsthed eller frembringe den mægtige forandring i hjertet.

forkynde vitterligheden af Faderens plan for lykke, hans enbårne Søn Jesu Kristi guddommelighed og virkekraften i Frelserens sonoffer. At indbyde alle til at »kom[me] til Kristus« (se Moro 10:30-33), at opleve en »mægtig forandring« i hjertet (se Alma 5:12-14) og at tilbyde frelsens ordinancer til personer i jordelivet, som endnu ikke er i pagten, er de grundlæggende mål for forkyndelsen af evangeliet.

Tilvejebringelse af frelse for de levende og de døde er Herrens hensigt med at bygge templer og udføre stedfortrædende ordinancer. Vi kommer ikke kun i de hellige templer for at få mindeværdige oplevelser som enkeltpersoner eller som familier. Vi søger i stedet at opfylde det gudgivne ansvar for at tilbyde frelsens og ophøjelsens ordinancer til hele den menneskelige familie. At plante de løfter, der blev givet til fædrene, ja, til Abraham, Isak og Jakob, i børnenes hjerte; at vende børnenes hjerte til deres egne fædre og at lave slægtsforskning og stedfortrædende ordinancer i templet er alle tjenester, der velsigner personer i åndeverdenen, som endnu ikke hører under pagten.

Præstedømmeordinancer er vejen til guddommelighedens kraft:

»Og dette højere præstedømme forvalter evangeliet og besidder nøglen til rigets hemmeligheder, ja, nøglen til kundskaben om Gud.

Derfor tilkendes guddommelighedens kraft i dets ordinancer.

Og uden dets ordinancer og præstedømmets myndighed bliver guddommelighedens kraft ikke givet til kende for menneskene i kødet« (L&P 84:19-21).

Overvej venligst alvoren og betydningen af disse vers. En person *må* først gå gennem dåbens port og modtage Helligåndsgaven – og derefter fortsat trænge sig frem på den vej, der indeholder de pagter og ordinancer, der fører til Frelseren og velsignelserne ved hans sonoffer (2 Ne 31). Præstedømmeordinancer er af afgørende betydning for fuldstændigt at »kom[me] til Kristus og bliv[e] fuldkommengjort i ham« (se Moro 10:30-33). Uden ordinancerne kan en person ikke modtage alle de velsignelser, der er blevet gjort mulige gennem Herrens uendelige og evige sonoffer (se Alma 34:10-14) – guddommelighedens kraft.

Herrens værk er et majestætisk værk, der har fokus på hjerter, pagter og præstedømmeordinancer.

Betydningen

Denne guddommelige lære indikerer to vigtige konsekvenser ved vores tjeneste i Kirken.

For det første kan vi ofte lægge unødigt vægt på at opdele aspekter ved frelsens værk og de tilknyttede retningslinjer og procedurer i kategorier. Jeg er bange for, at mange af os udelukkende og så intenst fokuserer på bestemte facetter ved Herrens værk, at vi fejler i at samle den fulde styrke og kraft ved dette omfangsrige frelsesværk.

Selvom Herren søger at samle alt til et i Kristus, opdeler og specialiserer vi os ofte på måder, der begrænser vores forståelse og vision. Når vi gør dette i ekstrem grad, prioriterer vi administreringen af programmer og en forøgelse af statistikker højere end at indbyde andre til at indgå pagter og værdigt

modtage ordinancer. En sådan tilgang indsnævrer den renselse, glæde, vedvarende omvendelse og åndelige kraft og beskyttelse, der kommer af at »give [vores] hjerte hen til Gud« (Hel 3:35). Blot at udføre og lydigt afkrydse alt på vores lange evangeliske »huskeliste« gør os ikke nødvendigvis i stand til at modtage hans billede i vores bevidsthed eller frembringe den mægtige forandring i hjertet (se Alma 5:14).

For det andet er profeten Elias' ånd af afgørende betydning for forkyndelsen af evangeliet. Måske understregede Herren denne sandhed i selve rækkefølgen af de store begivenheder, der fandt sted, da evangeliets fylde blev gengivet i disse sidste dage.

I den hellige lund så og talte Joseph Smith med den evige Fader og Jesus Kristus. Dette syn indledte »tidernes fylde« (Ef 1:10) og gjorde Joseph i stand til at lære om Guddommens sande natur og om fortsat åbenbaring.

Som svar på en oprigtig bøn om aftenen blev Josephs værelse omkring tre år senere, den 21. september 1823, fyldt med lys, indtil det »var mere oplyst end midt på dagen« (JS-H 1:30). En person kom til syne ved hans seng, kaldte den unge dreng ved navn og erklærede, at »han var et sendebud, sendt fra Guds nærhed ... og at hans navn var Moroni« (JS-H1:33). Han instruerede Joseph om Mormons Bogs fremkomst. Og så citerede Moroni Malakias fra Det Gamle Testamente med en lille variation i sproget:

Vi kommer ikke kun i de hellige templer for at få mindeværdige oplevelser som enkeltpersoner eller som familier. Vi søger i stedet at opfylde det gudgivne ansvar om at tilbyde frelsens og ophøjelsens ordinancer til hele den menneskelige familie.

»Se, jeg vil åbenbare præstedømmet for jer ved profeten Elias' hånd, før Herrens store og frygtelige dag kommer ... Og han skal i børnenes hjerte plante de løfter, der blev givet til fædrene, og børnenes hjerte skal vende sig til deres fædre. Hvis det ikke var således, ville hele jorden blive lagt fuldstændig øde ved hans komme« (JS-H 1:38-39).

Moronis undervisning af den unge profet omfattede egentligt to hovedemner: (1) Mormons Bog og (2) Malakias' ord om profeten Elias' rolle i genoprettelsen af »alt ... som Gud fra fordums tid har forkyndt gennem sine hellige profeters mund« (ApG 3:21). Således åbenbarede de indledende begivenheder i genoprettelsen en korrekt forståelse af Guddommen, fastslog realiteten af fortsat åbenbaring, understregede vigtigheden af Mormons Bog og foregreb

frelsens værk og ophøjelse for både levende og døde.

Overvej nu den rolle, som Mormons Bog spiller i at forandre hjertet – og profeten Elias' ånd i at vende hjertet.

Sammen med Herrens Ånd er Mormons Bog »det bedste stykke værktøj, Gud har givet os til at omvende verden.«⁴ Denne genoprettelsens hellige skrift er vor religions slutsten og er af afgørende betydning for at bringe sjæle til Frelseren. Mormons Bog er endnu et vidne om Jesus Kristus – et vigtigt, bekræftende vidne om Forløserens guddommelighed i en verden, der bliver mere og mere verdslig og kynisk. Hjertet forandres, når en person læser

At forkynde evangeliet og at søge efter vore døde er to gudgivne ansvar, der både vedrører vores hjerte og præstedømmeordinancer.

og studerer Mormons Bog og beder med oprigtig hensigt om at lære sandheden om denne bog at kende.

Profeten Elias' ånd er »en tilkendegivelse fra Helligånden, som vidner om familiens guddommelige natur.«⁵ Helligåndens særlige indflydelse vidner stærkt om Faderens plan for lykke og drager mennesker til at søge efter – og værdsætte deres forfædre og familiemedlemmer – i både fortiden og nutiden. Profeten Elias' ånd påvirker mennesker både i og uden for Kirken og bevirker, at hjertet vender sig til fædrene.

Der hører seks videoer til denne artikel. Scan koden (QR) eller besøg lds.org/go/bednar1014 for at se den første video, der viser en historie om dette princip.

Tiden er inde til, at vi lægger langt mere vægt på den stærke kombination af en mægtig forandring i hjertet, der primært gøres mulig gennem den åndelige kraft, som ligger i Mormons Bog, og at vende hjertet til fædrene, der opnås gennem profeten Elias' ånd. En længsel efter en tilknytning til vores fortid kan forberede en person til at modtage styrken af Guds ord og styrke hans eller hendes tro. Et hjerte, der vender sig til fædrene, hjælper på enestående måde en person til at modstå modstanderens påvirkning og styrker omvendelse.

Se den anden video, der viser en historie om dette princip.

Principper

Nu vil jeg gerne påpege fire principper om den åndelige kraft, der kommer af at forandre og vende hjertet.

1. **Hjertet og omvendelse.** At vende

sig til fædrene vækker og forbereder et hjerte på den mægtige forandring. Derved hjælper profeten Elias' ånd til omvendelse.

Se den tredje video, der viser en historie om dette princip.

2. **Hjertet og fastholdelse** At vende sig til fædrene støtter og styrker hjertet, der har oplevet den mægtige forandring. Derved hjælper profeten Elias' ånd i fastholdelsen af nyomvendte.

Se den fjerde video, der viser en historie om dette princip.

3. **Hjertet og genaktivering.** At vende sig til fædrene blødgør et ellers hårdt hjerte, efter det har oplevet den mægtige forandring. Derved er profeten Elias' ånd særdeles vigtig for genaktivering.

Se den femte video, der viser en historie om dette princip.

4. **Hjertet og tapre missionærer.** En missionær, der både har oplevet den mægtige forandring og at vende hjertet, bliver en mere omvendt, hengiven og tapper tjener.

Se den sjette video, der viser en historie om dette princip.

Med en hurtigt voksende og bedre forbedret missionærstyrke kan vi ikke kun støtte os til tidligere succeser med missionering, når der skal fastlægges kurs og metoder for fremtiden. Herren har inspireret til teknologi og værktøjer, der kan gøre det muligt for os at drage større fordel af sammenhængen mellem missionering, tempeltjeneste og slægtsforskning end nogensinde før i denne

Profeten Elias' ånd er »en tilkendegivelse fra Helligånden, som vidner om familiens guddommelige natur«.

uddeling. Det er ikke tilfældigt, at disse nyskabelser er kommet frem på lige præcis dette tidspunkt, hvor de er så tiltrængt for at fremme missionering over hele jorden. Herrens værk er et majestætisk værk, der har fokus på hjertet, der forandrer sig og vender sig, på hellige pagter og på guddommelighedens kraft, der viser sig gennem præstedømmeordinancer.

Sammenfatning og vidnesbyrd

Herren erklærede: »Jeg er i stand til at udføre mit eget værk« (2 Ne 27:21), og »jeg vil fremskynde mit værk, når tiden er inde« (L&P 88:73). Vi er vidner til hans fremskyndelse af arbejdet.

Vi lever og tjener i tidernes fyldes uddeling. Erkendelsen af den evige vigtighed af denne særlige uddeling, som vi lever i, bør påvirke alt, hvad vi gør, og alt, hvad vi stræber efter at blive. Frelsens værk, der skal udrettes i disse sidste dage, er storladent, umådeligt, vigtigt og uopsætteligt. Vi bør alle være taknemlige for de velsignelser og ansvar, der ligger i at leve i denne bestemte tid i denne sidste uddeling. Vi bør være ydmyge over at vide, at »hvem meget er givet, bliver der krævet meget« (L&P 82:3).

At forkynde evangeliet og at søge efter vore døde er begge dele af ét stort værk – en kærlighedsgerning, der har til hensigt at forandre, vende og rense hjertet hos dem, der oprigtigt søger sandheden. Den kunstige

grænse, som vi så ofte trækker mellem missionering, tempeltjeneste og slægtsforskning, er ved at blive opløst; dette er ét storslået frelsesværk.⁶

Kan vi begynde at forstå templets og slægtsforskningens rolle i at hjælpe en undersøger eller et mindre aktivt medlem til at opnå en større forståelse for frelsesplanen? Anerkender vi, at profeten Elias' ånd er en af de ting, der har størst indflydelse på fastholdelsen af nyomvendte? Kan vi bedre forstå vigtigheden af de øjeblikke, hvor hjertet vender sig, som foranlediges af at dele beretninger om slægten som middel til at finde mennesker, der kan undervises af både medlemmer og missionærer? Kan vi hjælpe dem, som vi tjener, til oftere at nedkalde guddommelighedens kraft ved værdigt at deltage i ordinancer som nadver, dåb og bekræftelse for de døde?

Må I se klart, høre tydeligt og altid huske vigtigheden af jeres tjeneste i Herrens værk, der handler om at forandre, vende og rense hjertet. ■

Fra en tale holdt ved et seminar for nye missionspræsidenter den 25. juni 2013.

NOTER

1. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 327.
2. *Lærdomme: Joseph Smith* s. 470.
3. *Se Forkynd mit evangelium Vejledning til missionering*, 2005, s. 1.
4. Se Ezra Taft Benson, »Endnu et vidne om Kristus«, *Stjernen*, jan. 1985, s. 5.
5. Russell M. Nelson, »En ny høsttid«, *Stjernen*, juli 1998, s. 35.
6. Se Spencer W. Kimball, »Er vi i fare for at miste det, der hører evigheden til?«, *Den danske Stjerne*, maj 1977, s. 2.

HJEMMET

Stedet, hvor vi lærer

Når det, vi lærer i Kirken, understøtter det, vi lærer i hjemmet, bygger vi et stærkt fundament for efterlevelse af evangeliet.

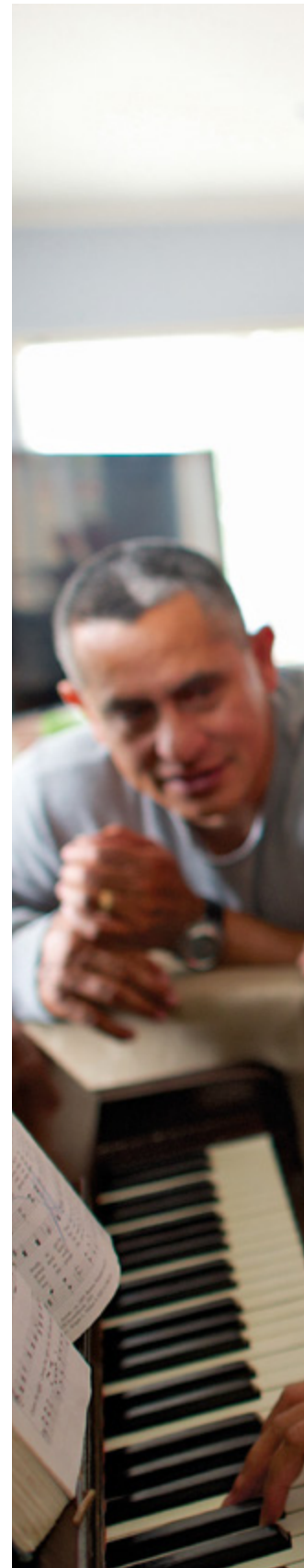
«Sørg for at få læst det, I skal, til næste uge.» Lyder det bekendt? Disse ord lyder ofte fra en lærer, der opfordrer sine elever ved lektionens afslutning.

Og selv om det afgjort er vigtigt at forberede sig til søndagens lektioner, føler I så sommetider, at jeres hovedformål med at studere og overveje er, at I kan være helt forberedte til søndagen?

Faktisk bør det være omvendt.

Al Kirkens »undervisning, programmer og aktiviteter [er] centreret om hjemmet [og] støttes af Kirken.«¹ Det betyder, at vore kirkemøder egentlig har til formål at støtte den enkeltes og familiens læring. Som præsiderende biskop Gary E. Stevenson har sagt: »Det vigtigste sted, hvor vi underviser og lærer, er hjemmet.«² Når læring og undervisning er centreret i hjemmet, fører det en kraft med sig, der kan lede til omvendelse.

Det er budskabet i den årlige oplæring for organisationerne i 2014, *Learning and Teaching in the Home and the Church* (Læring og undervisning i hjemmet og i Kirken), som kan ses online på annualtraining.lds.org. »Ingen af os undervurderer undervisningen ved kirkemøderne,« siger ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Apostles Kvorum. »Det har vi alle gjort hele vores liv, men vi ønsker, at det findes 24/7 i det liv, vi lever.«³ Når I indarbejder denne læring 24/7 i jeres hverdagsstunder i familiens tilværelse, kan I skabe et stærkt fundament for et »lærdommens hus« (L&P 88:119), som vil give jer og jeres familie åndeligt ly og beskyttelse.

LÆRING I HJEMMET

I ser måske ikke altid resultaterne med det samme, men når I benytter jer af de små øjeblikke til at lære og undervise i løbet af jeres daglige rutiner, kan det have stor effekt. Her følger, hvordan flere familier har bemærket den påvirkning hos sig.

Små stunder

»Der er tidspunkter, hvor det føles akavet at have formelle samtaler om nogle evangelie-relaterede emner. Uformelle undervisningssituationer har virkelig velsignet os til at kunne

lære vore børn nogle vigtige lektier. Der er også langt flere uformelle end formelle undervisningssituationer i løbet af en dag, så vi griber virkelig disse muligheder til at lære vore børn

vigtige principper. Jeg lærer dem fx om ærlighed, når vi handler ind. Mine børn lærer nemmere principperne, når de ser, hvordan man anvender dem.«
Mona Villanueva, Filippinerne

Eftermiddagshygge

»Uformelle undervisningsmuligheder har hjulpet mig til at få et bedre forhold til mine børn. Når vi sidder ved køkkenbordet med vores eftermiddagssnack, taler vi om, hvad der er sket i løbet af deres dag i skolen. Ofte fortæller en af dem om noget, som en ven har sagt, eller hvordan de følte det, da nogen sagde eller gjorde noget. Så kan jeg bære et personligt vidnesbyrd og drøfte, hvordan mit barn havde det med den situation. Jeg føler, at når vi har en åben diskussion, hvor børnene er afslappede, så er de mere villige til at drøfte vigtige emner, når der er behov for det, fordi de har tillid, og de ved, at deres forældre vil lytte.«

Alyson Frost, Grækenland

Daglige køreture og samtaler

»Jeg følger mine døtre til skole med bus hver morgen, så vi har mange muligheder for at tale sammen. For nylig oplevede vi en situation, hvor en mand og hustru skændtes. Mine døtre vendte sig hurtigt om mod mig og afventede min kommentar. I stedet spurgte jeg dem, hvad de mente om det, der var foregået. De fortalte mig, at de syntes, at en mand aldrig skulle tale sådan til sin hustru. Derefter talte vi om ægteskab og forhold. Vores 30-minutters bustur endte med at blive meget opbyggende og opløftende.«

Mario Lorenz, Guatemala

En kreds af kærlighed

»Min hustru og jeg er klar over, at det først og fremmest er vores, og ikke ledernes, ansvar at undervise vore børn, men vi er taknemlige for det, de gør, og vi hjælper til, hvor vi kan. Vores menighed har fantastiske ledere, der virkelig fokuserer på de unge og på børnene og gør, hvad de kan for at hjælpe dem til at se deres fulde potentiale ud fra det, som forældrene har gjort. Jeg har et par gange mødtes med biskoppen, og jeg har en god kommunikation med de unges ledere og spørger ofte til mine børn og deres fremgang. Det, at vi ofte taler om vores børns fremgang, hjælper os alle til at vide, hvordan vi kan hjælpe dem hver især.«

Jesse N. Arumugam, Sydafrika

KRISTUS UNDERVISTE PÅ BJERG- SKRÅNINGER OG I HJEMMENE

»Frelseren [var]

den store Lærer ... Vi kan se, at det meste af hans tjenestegerning var undervisning. Men på trods af det underviste han næsten aldrig i en kirkebygning. Han underviste der, hvor folkene var. Det var på store veje og små stier, bjergskråninger og ved kysten og i hjemmene.«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, i »Learning and Teaching in the Home and the Church – the Home« (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

Styrke i skriften

»Skriftstudium hjælper mig til at lære om Kristus og hans egenskaber, så jeg kan blive ligesom ham. Jeg mærker Ånden i endnu større grad, hvilket leder mig og lærer mig, hvordan jeg kan anvende det, som jeg har lært, så jeg kan blive forberedt til at håndtere livets udfordringer og de fristelser, som Satan sender i min retning. Uden disse velsigelser i min tilværelse, ved jeg, at jeg ikke ville kunne leve op til mit potentiale som en Guds søn.«
Nathan Woodward, England

LÆRING I KIRKEN:

10 principper, som alle lærere bør kende

Vi kan, udover at styrke læringen og undervisningen derhjemme, også styrke undervisningen i Kirkens klasser. Når lærere anvender disse 10 principper, så vil de fremme en ændring hos dem, de underviser.

1. Rådfør jer med forældrene, som har hovedansvaret som lærere, for at finde ud af elevernes behov, og ret undervisningen ind efter disse behov.
2. Forbered og undervis ved Ånden. Find på spørgsmål og undervisningsaktiviteter, der vil skabe drøftelser ledt af Ånden og styrke eleverne åndeligt.
3. Undervis mennesker, ikke lektioner.
4. Fokuser på evangeliets hovedlærdomme.
5. Undervis indgående i et eller to hovedprincipper snarere end at prøve at undervise i alt lektionsmaterialet.
6. Indbyd Ånden ved at lade alle deltage (se L&P 88:122).
7. Tilskynd til handling – ikke blot noget, som de skal gå hjem og læse, men noget de skal gå hjem og efterleve.
8. Bær jeres vidnesbyrd om lærdommen – ved afslutningen af klassen og hvornår end Ånden tilskynder jer dertil.
9. Efterlev evangeliet og »sæt ... dit hus i orden« (se L&P 93:43-44, 50).
10. Find frem til, hvordan der til stadighed kan undervises i uformelle situationer i hverdagen.

NOTER

1. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 1.4.
2. Gary E. Stevenson, »The Ward Council – We're All in This Together«, (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.
3. Jeffrey R. Holland, »Learning and Teaching in the Home and the Church – the Home« (2014 auxiliary training video), annualtraining.lds.org.

OVEN vande

Jeg havde tryglet vor himmelske Fader om at fjerne min uro og modløshed, men uden disse prøvelser når jeg måske ikke frem til »det forjættede land«, som han ledte mig til.

Jon Warner

Omkring et halvt år efter at have dimitteret fra college begyndte jeg at få panikanfald, perioder med uro og bølger af depression. Jeg havde ingen anelse om, hvor disse følelser kom fra, men de var stærke og svækkende.

Jeg kæmpede for at holde fokus. På arbejdet medførte nye opgave en sådan uro, at jeg ikke kunne sidde stille. Tankerne fór af sted, og mit hjerte bankede så hårdt, at det føltes som om, at det skulle springe ud af brystet på mig. Sådan kunne det fortsætte i dagevis, og hver dag efter arbejde faldt jeg sammen på sofaen. Inden jeg vidste af det, var aftenen gået, og en ny arbejdsdag var begyndt.

Følelserne holdt ved i flere måneder, selv efter jeg fandt et nyt arbejde og havde søgt professionel hjælp.

Hver morgen bad jeg på vej til arbejde om at have styrke til bare at klare mig gennem dagen og vende hjem til min hustru og datter. Jeg kunne ikke se en ende på min kamp, og jeg havde ofte lyst til at give op. Der var mange dage, hvor jeg grædende tryglede himlen om hjælp. Med større oprigtighed end nogensinde før bad jeg til vor himmelske Fader om at hjælpe mig til at forstå denne prøvelse og befri mig fra den.

Jeg følte mig fortabt i mørke og fortvivlelse, når jeg ikke følte Ånden. Men når Ånden løftede mig ud af min håbløshed, fandt jeg styrke til at fortsætte – om ikke andet indtil min næste bøn. Jeg begyndte at støtte mig mere til min himmelske Fader og ikke blot henvende mig ved bordbønnen eller i en afslappet aftenbøn. Som følge deraf kom jeg ham nærmere.

Kastet om på bølgerne

Midt i min uro og fortvivelse genlæste jeg beretningen om jereditterne, der krydsede det »store dyb« (Eter 2:25). Jeg kan kun forestille mig deres bekymring, idet de steg på deres både. Deres rejse ville måske blive farefuld, men de vidste, at de var på vej til »et land, mere udsøgt end alle andre lande« (Eter 2:15).

Om deres rejse lyder det:

»Og det skete, at Gud Herren foranledigede, at en rasende vind skulle blæse hen over vandenes overflade mod det forjættede land; og således blev de kastet om på havets bølger for vinden.

Og det skete, at de mange gange blev begravet i havets dyb på grund af bølgerne, der var så høje som bjerge, og som brød ind over dem, og også på grund af de store og skrækkelige uvejr, som blev forårsaget af vindens heftighed ... når de derfor var omgivet af de mange vande, anråbte de Herren, og han bragte dem atter op til overfladen af vandene.

Og det skete, at vinden aldrig hørte op med at blæse mod det forjættede land, mens de var på vandene; og således blev de drevet frem for vinden« (Eter 6:5-8).

Disse vers blev personlige for mig. Jeg følte, at jeg var om bord på min egen båd med angstfulde vinde, der slog ind over mig, og bølger af depression, der rejste sig over mig og begravede mig i fortvivelsens dyb. Når jeg blev »omgivet« og anråbte Herren, kom jeg op til overfladen, men kun for endnu engang at blive begravet.

Jeg læste vers 8 igen: »Vinden ... hørte [aldrig] op med at blæse *mod det forjættede land*, ... og således blev de drevet frem for vinden« (fremhævelse tilføjet). Da slog det mig. Selve vinden, der skabte bølger så høje som bjerge, der begravede bådene, var også en velsignelse for jereditterne på deres rejse. Jeg havde tryglet vor himmelske Fader om at stilne vinden og bølgerne, men uden dem ville jeg måske ikke nå frem til »det forjættede land«, som han ledte mig til.

Disse vers ændrede mit syn på livet. Min uro og depression havde øget min tillid til vor himmelske Fader. Uden vinden og bølgerne ville jeg måske ikke have lært Gud at kende, som jeg nu gjorde – og jereditterne ville måske aldrig have nået det forjættede land uden.

Nu et par år efter denne oplevelse er mine urolige vinde løjet af, og bølger af depression begraver mig ikke længere. Men hvis og når stormen vender tilbage, vil jeg påkalde Herren og være taknemlig og vide, at et roligt hav ikke fører både til det forjættede land – det sker ad stormfyldte have. ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

MIST ALDRIG TROEN

»Hvordan reagerer man mest hensigtsmæssigt, når mentale eller følelsesmæssige udfordringer rammer en eller dem, man elsker? Hav frem for alt tro på jeres Fader i himlen, som elsker jer mere, end I kan fatte ...

Følg trofast de velafprøvede åndelige vaner, der bringer Herrens Ånd ind i jeres tilværelse. Søg råd hos dem, der holder nøglerne til jeres åndelige velbefindende. Bed om og påskøn præstedømmevelsignelser. Tag nadveren hver uge, og hold fast i Jesu Kristi forsonings løfter om fuldkommenhed ...

Knuste sind kan helbredes, ligesom knuste knogler og knuste hjerter bliver helbredt. Mens Gud arbejder og udfører disse reparationer, så kan resten af os hjælpe til ved at være barmhjertige, venlige og ufordømmende.«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Som et kar, der kastes bort«, *Liahona*, nov. 2013, s. 40, 41.

OMVENDELSE OG
FORANDRING I

Chile

Den første dåb fandt sted i 1956. Nu har Kirken i Chile 1 tempel, 9 missioner, 74 stave og næsten 600.000 medlemmer.

Néstor Curbelo

Kirkens historiske vejleder, Det Sydlige Område i Sydamerika

I de 58 år af deres historie har medlemmerne i Chile vist deres evne til at ændre retning og finindstille deres liv til den vejledning, der blev givet af profeterne. Ånden har bidraget til Kirkens usædvanlige vækst her i løbet af de sidste halvtreds år. I dag har Chile næsten 600.000 medlemmer, hvilket svarer til, at 1 ud af 30 chilenerne er medlem af Kirken.¹

En apostel besøger Chile

I 1851 ankom ældste Parley P. Pratt (1807-1857) fra De Tolv Apostles Kvorum til Valparaíso med henblik på at etablere Kirken. Han og hans ledsager talte dog ikke spansk, de havde meget få økonomiske midler, og landet havde ikke religionsfrihed, hvilket gjorde, at de ikke kunne etablere Kirken.

Lærere og deres elever fra fjerde klasse ved den kirkesponsorerede skole Colegio A.D. Palmer, omkring 1966.

Ældste Pratt gav præsident Brigham Young (1801-1877) følgende anbefaling: »Mormons Bog og andre billige udgivelser bør oversættes til spansk og trykkes, og lad evangeliet komme til dem, mens et levende præstedømme ledsages af noget, de kan læse – ja, selv de skrivelser, der indeholder Guds løfter, fordums bønner og tro, og Guds kraft og Ånd til at virke i dem i Israels genoprettede hus.«²

Kirken etableres

Trods ældste Pratts tidligere forsøg gik der mere end 100 år, før Kirken blev etableret permanent i Chile. I 1956 blev ældsterne Joseph Bentley og Verle Allred sendt fra Den Argentinske Mission for at forkynde evangeliet i Chile, hvor der nu herskede større religiøs tolerance. I Santiago fik disse missionærer støtte fra familien Fotheringham, medlemmer, der var flyttet fra Panama, og som havde håbet på, at der ville komme missionærer.

De første dåb i Chile fandt sted den 25. november 1956 i en svømmepøl i en sportsklub i Santiago. Ældste Allred mindes: »Vi tog hen til sportsklubben, inden solen var stået op, og holdt et lille møde med bøn og korte taler. Jeg trådte ned i vandet sammen med bror Garcia; jeg døbte ham først og dernæst otte andre, der fulgte ham. Det var en helt speciel begivenhed. Vi vil aldrig glemme det, vi følte ... Disse medlemmer var Kirkens pionerer i Chile, og jeg tror på, at hver eneste af dem forblev trofaste indtil døden: Familien Garcia, familien Saldaños og søster Lanzarotti.«³

Kaldelse af lederne

I februar 1959 besøgte præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum Chile og understregede behovet for at udvikle et lokalt lederskab. En af de første ledere var Carlos Cifuentes, der var rådgiver til missionspræsidenten Robert Burton. Ældste Julio Jaramillo, der senere blev områdehalvfjerdser og tempelpræsident,

fortæller om denne oplevelse: »Jeg fik mit første indtryk af bror Cifuentes, da jeg blev inviteret til et præstedømmemøde efter min dåb. Da mødet begyndte, gik han frem til talerstolen, og det eneste, jeg lagde mærke til, var hans beskidte, sorte negle. Jeg tænkte: »Hvordan kan denne mand lede et møde sammen med missionspræsidenten, hvis han har snavsede hænder?« Det var indtil, han begyndte at tale, hvor jeg glemte alt andet, da jeg følte hans ånd. Med enkle ord belærte han os om dybe begreber. Han var mekaniker, og om lørdagen arbejdede han til sent, hvorefter han vaskede og rensede hænder, men det var ikke muligt at fjerne alt snavset med de få midler, han

har sagt følgende om uddannelsesprogrammet: »Skolerne i Chile har haft stor indflydelse på den akademiske og åndelige uddannelse af tusindvis af unge mennesker, og i de efterfølgende år bidrog de til forberedelsen af ledere og missionærer.«

I Chile begyndte seminar- og institutprogrammerne i 1972. Til at begynde med tog eleverne del i et hjemmestudieprogram med ugentlige klasser. Senere blev der organiseret hyppigere klasser. Disse programmer velsignede landets unge mennesker og hjalp dem til at forberede sig på tjeneste som fuldtidsmissionærer. Ældste Eduardo Ayala, tidligere medlem af De Halvfjerds, var en af

1851: Ældste Parley P. Pratt rejser til Valparaíso, men det lykkes ikke at etablere Kirken i Chile

► 1926: Under et vidnesbyrds møde profeterer Ældste Melvin J. Ballard om Kirkens fremtidige vækst og styrke i Sydamerika

► 1956: De første missionærer, Joseph C. Bentley og Verle M. Allred, ankommer til Santiago; de første dåb finder sted

havde på værkstedet. Der lærte jeg, at jeg ikke kan dømme folk ud fra deres fremtoning, men snarere værdsætte dem for det, de virkelig er.«⁴

Styrkelse af den opvoksende generation

I løbet af 1960'erne og 1970'erne blev Kirken i Chile ikke blot styrket af det voksende og erfarne lokale lederskab, men også af nye kirkebygninger og uddannelsesprogrammer. Dette omfattede opførelsen af to kirkebygninger samt grundlæggelsen af Kirkens skoler, seminar og institut.

I marts 1964 blev de første to kirkeejede underskoler grundlagt i Chile. Der kom senere flere skoler til, og der blev optaget flere end 2.600 elever. Sidst i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne kom der andre passende folkeskoler til, og Kirken bekendtgjorde lukningen af deres skoler i Chile.

Ældste Eduardo A. Lamartine, tidligere områdehalvfjerds og Kirkens nuværende historiske vejleder i Chile,

Institut i Temuco er et ud af 50 institutcentre i Chile.

Præsident Gordon B. Hinckley taler til 48.000 chilenske sidste dages hellige i 1996 ved en konference i Santiago.

de første seminarlærere og arbejdede senere med Kirkens uddannelsessystem i Chile. Han sagde: »Herren udvalgte de unge mennesker, der var på det tidspunkt, og mange af dem er hjemvendte missionærer og store ledere med en god familie ... For mig at se var seminar og institut et middel til frelse under en tid med megen ufred i vores land, og jeg er taknemlig for, at jeg blev kaldet til at arbejde med uddannelsessystemet.«⁶

Den første stav

Den 19. november 1972 organiserede ældste Gordon B. Hinckley (1910-2008), der på det tidspunkt var i De Tolv Apostles Kvorum, Santiago Stav med Carlos Cifuentes som præsident.

Forberedelsen op til oprettelsen af staven viste de chilenske helliges karakter og deres villighed til at følge profeterne. Ældste Hinckley kom til Chile flere måneder tidligere for at organisere staven. Men efter at have holdt

mange interview blev det udskudt. På det tidspunkt var der mange mennesker, der havde økonomiske problemer, og nogle medlemmer havde svært ved at adlyde tiendeloven.

Ældste Hinckley forklarede: »Jeg vendte tilbage et halvt år efter, og mens jeg holdt interview, så jeg en blomstring af tro; de vandrede atter ærligt for Herren, staven blev organiseret, og lige siden er den vokset og blomstret.«⁷

Pionerer på grænserne

I dag er der to stave i Arica, den nordligste by i Chile. Beretningen om Gladys og Juan Benavidez, de første nyomvendte i Arica, er et eksempel på pionerånden og den guddommelige indflydelse i Kirkens grundlæggelse i hele Chile.

Bror Benavidez blev præsenteret for Kirken i 1961, da vinden blæste nogle papirer i hans retning: »Siderne viste sig at være fra *Reader's Digest Selections* med en stor artikel om »Mormonerne«, hvor deres liv og overbevisning blev beskrevet,« fortæller han.

Kort tid derefter pådrog han sig en alvorlig sygdom, der krævede lægelig behandling i Santiago. »Mens jeg var der, besøgte jeg min søster og fandt ud af, at hun var blevet medlem af Kirken,« fortalte han. »Hun inviterede mig med til en særlig konference. Da jeg lyttede til åbningsbønnen og mentalt fulgte ordene, følte jeg en stor glæde i hele min krop og genkendte Helligåndens indflydelse. Da konferencen var forbi, tog missionærerne mig med op for at hilse på den besøgende autoritet, ældste Ezra Taft Benson

store vanskeligheder som følge af manglen på mad og medicin, jævnlig chikane af missionærerne og negativ omtale i medierne.

I 1973 affødte den økonomiske og sociale krise et militærkup og et diktatur, der varede indtil 1990. Selvom Chile i dag har et blomstrende demokrati, var de to årtier en svær periode for medlemmerne. Grupper, der satte sig imod det militære diktatur, gik til angreb på kirkebygninger og medlemmer, fordi de troede, at Kirken repræsenterede

1957: Kirken bliver officielt anerkendt i Chile

1960: Der kommer et voldsomt jordskælv i Concepción; Kirken udsender nødhjælp

► 1961: Den Chilenske Mission organiseres med Asael Delbert Palmer som præsident

1962: Spadestiksceremoni for den første SDH-kirkebygning finder sted i Santiago

(1899-1994), som på det tidspunkt var i De Tolv Apostles Kvorum.«

Bror Benavidez tog tilbage til Arica og fortalte om sin oplevelse til sin kæreste, Gladys Aguilar, som nu er hans hustru. Et par dage senere så Gladys to missionærer, der gik forbi hendes hus. »Vi skyndte os at lede efter dem,« fortæller bror Benavidez. »Den 1. juli 1961 blev vi sammen med min hustrus familie døbt. I dag har vi både børn og børnebørn i Kirken. Jeg er Herren så taknemlig for det vindstød, der blæste information om Kirken i mine hænder.«⁸

En prøvelsesperiode

Ved valget i 1970 blev dr. Salvador Allende valgt som præsident og dannede en marxistisk regering. Kirkens medlemmer udholdt

den amerikanske regerings interesser.

Ældste Ayala, der var stavspræsident på det tidspunkt, fortalte: »Vi havde møder med generalautoriteterne, og de bad os om at anvende visdom, bede en masse og gøre alle de rette ting, så medlemmerne oprettholdt orden i forsamlingerne.«⁹

Til trods for landets økonomiske udfordringer og politiske strid, der delte det chilenske samfund i begyndelsen af 1980'erne, voksede Kirken hurtigt. Mellem 1970 og 1985 steg medlemstallet i Chile fra 15.728 til 169.361.

Templet i Santiago

I 1980 blev de hellige velsignet med bekendtgørelsen om, at der skulle bygges et tempel i Santiago.

»Som 12-årig blev jeg bekendt med og vidste straks, at evangeliets budskab var sandt. Der er nu gået 46 år, hvori jeg er blevet velsignet takket være de mange hengivne ledes tjeneste, som gjorde det bedste, de kunne. Ved at fortælle det, som jeg lærer at kende, til de nye generationer, føler jeg mig lykkelig og stoler på, at Herren fortsat vil velsigne dette land, i takt med at profeternes vision angående Chile udfolder sig.«¹²

Ældste Jorge F. Zeballos, medlem af De Halvfjerds i Chile.

Da præsident Spencer W. Kimball indviede tempelgrunden, var han meget svag; men hans tilstedeværelse viste hans kærlighed til de hellige i Sydamerika, som han havde arbejdet sammen med siden 1959. Søster Adriana Guerra de Sepúlveda, der oversatte for søster Kimball ved begivenheden, har fortalt: »Da jeg så profeten, denne lille mand med engleansigt, begyndte jeg at græde, og jeg kunne ikke finde ord at sige til ham. Det var første gang, at jeg stod ved siden af en levende profet. At se Herrens

og stod for reorganiseringen, ophævelsen og sammenfletningen af hundredvis af menigheder og et dusin stave. Denne reorganisering og oplæring var nødvendig på grund af Kirkens hurtige vækst i landet. Hans lederskab hjalp til at styrke enhederne og til at forbedre Kirken i Chile på fremtiden.

Derudover fik ældste Holland nogle vigtige forbindelser i Chile. Ældste Carl B. Pratt fra De Halvfjerds, rådgiver i områdepræsidentskabet, beskrev nogle af de vigtige forhold: »Ældste Holland fik skabt et tæt forhold

1972: Den første stav i Chile organiseres i Santiago

1977: I Santiago afholdes den første områdekonference, hvor præsident Spencer W. Kimball og andre generalautoriteter er til stede

◀ 1981: En missionskole etableres i Santiago

◀ 1983: Præsident Gordon B. Hinckley indvier templet i Santiago

talerør her på jorden og i mit eget land var vidunderligt.«¹⁰

Templet blev indviet i 1983 og blev det andet tempel i Sydamerika og det første i et spansktalende land.

Ældste Jeffrey R. Holland i Chile

I august 2002 gav Det Første Præsidentskab to medlemmer fra De Tolv Apostles Kvorum til opgave at råde over to områder i Kirken: Ældste Dallin H. Oaks blev kaldet til Filippinerne, og ældste Jeffrey R. Holland til Chile. Ældste Hollands tjeneste og indflydelse i Chile var umådelig, og den vil vare ved i generationer.

Ældste Holland lagde primært vægt på at være et eksempel på at lede på Herrens måde. Han hjalp med at oplære nye ledere

Som reaktion på jordskælvet i 2010 samler chilenske unge og voksne, Hjælpende hænder, hygiejnekits.

KIRKENS VÆKST I CHILE

KIRKEN I CHILE

Menigheder og grene: 622
 Stave: 74
 Missioner: 9
 Templer: 1 (endnu
 1 bekendtgjort)
 Slægtshistoriske centre: 99

◀ 1990: Ældste Eduardo Ayala fra Chile kaldes til De Halvfjerdeds' Andet Kvorum

◀ 2002: Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum kaldes som Chiles områdepræsident

▶ 2008: Ældste Jorge F. Zeballos fra Chile kaldes til De Halvfjerdeds' Første Kvorum

2009: Templet i Concepción i Chile bekendtgøres

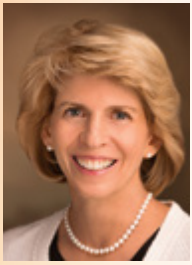
til Richardo Lagos (Chiles præsident) og dennes hustru; de gennemførte adskillige humanitære nødhjælpsprojekter. Ældste Holland lærte den apostolske Nuncio (en højtrangerende katolsk embedsmand) at kende samt mange andre vigtige personer i Chile.¹¹

Tillid til fremtiden

Alt i alt har ældsterne Parley P. Pratts og Jeffrey R. Hollands anstrengelser, de første missionærens store ofre og den hengivenhed, ledere som Carlos Cifuentes og andre tidligere pionerer i Chile lagde for dagen, tillige med den tro og den hengivenhed, som hundredetusinder af omvendte til Kirken har vist i over halvtreds år, lagt et stærkt fundament for Kirken i Chile. I dag har landet et tempel (og endnu et, der er blevet bekendtgjort), en missionærskole, 9 missioner og 74 stave. Fremtiden er ubegrænset, når det kommer til det åndelige arbejde med at indbyde alle til at komme til Kristus. ■

NOTER

1. Se *Deseret News 2013 Church Almanac*, s. 454.
2. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Scot Facer Proctor og Maurine Jensen Proctor, 2000, s. 504.
3. Verle Allred, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile Sur*, bind 1, 2008, s. 6.
4. Julio Jaramillo, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind 1, 2006, s. 4-5.
5. Eduardo Adrian Lamartine Aguila, historisk sammenfatning givet til forfatteren i nov. 2013.
6. Julio Jaramillo, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind 1, 2006, s. 44, 45.
7. Gordon B. Hinckley, i Rodolfo Acevedo A., *Alturas Sagradas: Templo de Santiago de Chile*, s. 100.
8. Néstor Curbelo, »Blossoming in the Desert«, *Church News*, 9. nov. 1996, s. 8-9.
9. Julio Jaramillo, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind. 1, 2006, s. 33.
10. Adriana Guerra de Sepúlveda, i Néstor Curbelo, *LDS in South America: Chile*, bind 1, 2006, s. 16.
11. Carl B. Pratt, i Néstor Curbelo, *Colombia: investigación histórica*, bind 1, 2010, s. 16.
12. Jorge F. Zeballos, i et brev sendt til forfatteren, jan. 2014.

Carol F. McConkie
Førsterådgiver i Unge
Pigers hovedpræsidentskab

MOD TIL AT **VÆLGE** **SØMMELIGHED**

Hvad kan vi lære vore sønner og døtre, der kan hjælpe dem til at have modet til at vælge sømmelighed i en verden, der kan håne dem for deres dydige valg?

Hvorfor er sømmelighed så vigtigt? Hvorfor betyder en kjolesøm, en halsudskæring eller en T-shirt noget for Herren? Jeg er mor til fem døtre og to sønner, så I kan jo nok forestille jer, at sømmelighed et par gange har været samtaleemne hjemme hos os. Men i årenes løb har jeg lært, at man underviser bedst i sømmelighed ved at undervise om læresætningen og ved at vise et godt eksempel. Læresætningen vil hjælpe vore børn til at forstå, hvorfor sømmelighed er så vigtigt, og vores eksempel vil vise velsignelserne ved sømmelighed på en god måde.

Hvad er sømmelighed?

Sømmelighed er et gudgivent princip, der kan hjælpe os til at lære at bruge vores legeme på passende måde her i jordelivet. I *Tro mod sandheden* er definitionen på sømmelighed »en holdning af ydmyghed og anstændighed i tøj, udseendet, sproget og opførslen.«¹ Sømmelighed er ikke forfængelig eller pralende. Sømmelige mennesker bruger hverken deres legeme eller deres opførsel til at få anerkendelse eller opmærksomhed fra verden for deres virkelige eller formodede bedrifter eller ønskelige egenskaber.

Husk, at sømmelighedens principper, der her bliver omtalt, både gælder for mænd og kvinder, sønner og døtre. Og husk, at selv, når vi underviser og er et eksempel på sømmelighed, må vi aldrig fordømme dem, der vælger korte nederdele eller »regnbue-hår og de mange prangende ringe.«² Vi skal altid vise medfølelse og kristuslignende

kærlighed over for den enkelte, mens vi er loyale over for de standarder, som Herren har sat.

Jeg vidner om, at de valg, som vi træffer for at være sømmelige og opføre os sømmeligt, sender et stærkt signal om, at vi forstår vores identitet som Guds sønner og døtre, og at vi har valgt at stå på hellige steder.

Jeg elsker dette skriftsted: »Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer? ... For Guds tempel er helligt, og det tempel er I« (1 Kor 3:16-17). Vores legeme er et tempel for vores ånd. Det er til dette legemlige tempel, at vi indbyder Helligåndens ledsagelse. Jeg tror på, at når vi vælger at gå sømmeligt klædt og opføre os med sømmelighed, *ikklæder vi os og efterlever vi vores vidnesbyrd* om Gud den evige Fader og hans Søn, Jesus Kristus. Ved vores fysiske fremtoning vidner vi om, at vi er Kristi disciple, og at vi efterlever hans evangelium.

Hvorfor er sømmelighed vigtig?

Vi lever i en verden, der både er god og ond, og det fysiske legeme kan enten bruges i retfærdig eller ugudelig hensigt. Men vi ved, at vores kostbare legeme er en gave til hver enkelt af os fra Gud. Det er helligt. Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »For personer, der kender og forstår frelsesplanen, er enhver besmittelse af legemet et oprør (se Mosi 2:36-37) og en fornægtelse af vores sande identitet som Guds sønner og døtre.«³ Vi vælger at drage omsorg for og beskytte vores legeme, så vi må kunne være et redskab i Guds hænder til at udføre hans vidunderlige hensigter (se Alma 26:3). Hvis

vi ønsker at stå for Frelseren og udføre hans værk, må vi spørge os selv: Hvis Frelseren stod ved siden af os, ville vi så have det godt med det tøj, vi er iklædt?

Sømmelighed i tøjvalg, fremtoning, tanke og opførsel er et bevis på, at vi forstår de pagter, vi har indgået, som velsigner os, beskytter os og giver os styrke og kraft i vores forberedelse til at vende tilbage til Guds nærhed. Når vi bliver døbt, træder vi ud af verden og træder ind i Guds rige. Alt ved os må ændres. Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Ved at vælge at være i hans rige adskiller vi os – vi isolerer os ikke – fra verden. Vores tøj vil være takkeligt, vore tanker rene og vores sprog rent.«⁴

Sømmelighed er et princip, der hjælper os til at vandre sikkert på pagtens sti, idet vi går fremad mod Guds nærhed. Sømmelighed i tøjvalg og fremtoning og i tanke og opførsel hjælper os i forberedelsen med at indgå og holde hellige tempelpagter. For at velsigne og beskytte Adam og Eva gav Gud dem skindkjortler, som de kunne iklæde sig, inden de blev sendt ud af haven. På samme måde har Gud givet os en pagtsklædning i jordelivet, der symboliseres ved vores hellige tempelklædning.

Hvilke velsignelser er der ved sømmelighed?

Hvad kan vi lære vore sønner og døtre, der kan hjælpe dem til at have modet til at vælge sømmelighed i en verden, der kan håne og foragte dem for deres rene og dydige valg? Ser de os bruge vores legeme til at tiltrække os opmærksomhed eller til at ære Gud?

Sømmelighed i tanke, ord, fremtoning og opførsel hjælper os til at opnå tre styrkende og forædlende velsignelser.

1. Sømmelighed indbyder Helligåndens stadige ledsagelse. Ældste Hales har lært os: »Faktisk er anstændighed af afgørende betydning for ens værdighed til at have Ånden hos sig.«⁵

Lad os hjælpe vore børn til at forstå, at de ikke ønsker at gøre noget, der kan berøve dem »den ubeskrivelige gave, som Helligånden er« (L&P 121:26). Hjælp dem til at

vide, at der følger kostbare og stærke åndelige gaver med hans hellige ledsagelse. Gud har givet dette løfte: »Jeg vil give dig af min Ånd, som skal oplyse dit sind, og som skal fylde din sjæl med glæde; og da skal du vide, eller ved dette skal du vide alt, hvad du begærer af mig – og som angår det, der hører til retfærdighed – i tro, med tro på mig, at du skal modtage« (L&P 11:13-14). Kundskab, visdom og vidnesbyrd; lykke, fred og glæde – det er nogle af de store velsignelser, vi kan love vore børn, når vi opfordrer dem til at leve sømmeligt og værdigt til at have Helligånden hos sig.

En af udfordringerne ved sømmeligt tøjvalg er, at moden og socialt accepteret opførsel ændrer sig hele tiden. Herrens standarder ændrer sig aldrig. Lær de unge mænd og unge piger at være lydige over for Ånden, når de træffer valg om, hvad de skal tage på, sige og gøre. Når de lever tæt på Ånden, behøver de ikke være verdslige.

Vore børn har modtaget Helligåndsgaven, og de rejser på pagtens sti, der fører til templet og leder dem tilbage til Guds nærhed. De har brug for, at vi forsikrer dem om det, og viser dem et eksempel på, at de bliver vejledt, beskyttet, trøstet og rensat, når de lever værdigt til at have Helligånden hos sig.

2. Vi kan lære vore sønner og døtre, at en sømmelig fremtoning og opførsel kan beskytte os fra verdens ødelæggende indflydelse. Et af de mest vildledende våben,

Lær de unge mænd og unge piger at være lydøre over for Ånden, når de træffer valg om, hvad de skal tage på, sige og gøre. Når de lever tæt på Ånden, behøver de ikke være verdslige.

der bruges imod os alle, er den socialt accepterede holdning om, at moral er gammeldags. Sømmelighed er et forsvar mod sådan ond indflydelse og en beskyttelse af kyskhed og dyd. Lyt til ordene i *Til styrke for de unge*: »Før ægteskabet ... gør [da] aldrig noget ... som vækker seksuelle følelser.«⁶ Usømmelig fremtoning og opførsel vil ofte vække seksuelle følelser og nedbryde barrierer og invitere til øget fristelse til at bryde kyskhedsloven.

Ældste Hales har sagt: »Anstændighed er selve kernen i renhed og kyskhed i både tanke og handling. Og da det således leder og påvirker vore tanker, vores adfærd og vore beslutninger, spiller anstændighed en afgørende rolle for hele vores karakter.«⁷ Undervis om og vis sømmelighed for at hjælpe vore unge mænd og unge piger til at være forberedt på at forsvare og beskytte deres iboende skaberkraft. Hjælp dem til at holde den form for kærlighed mellem en mand og en kvinde hellig og gemme den til ægteskabet.

3. Sømmelighed gør det muligt for os at »stå som Guds vidner til alle tider« (Mosi 18:9). Frelseren lærte os: »Derfor, hold jeres lys op, så det kan skinne for verden. Se, jeg er det lys, som I skal holde op« (3 Ne 18:24). Vi har et guddommeligt kald til at være en ledestjerne for verden, udvise glæde ved efterlevelse af evangeliet, undervise i retskaffenhed og opbygge Guds rige på jorden. Hver enkelt af os afspejler Kristi lys, når vi er sømmelige og rene og holder befalingerne. Sømmelighed vidner om vores vidnesbyrd om Frelseren og Jesu Kristi evangelium.

Hvor smukke og velsignede er de, der ledes af Helligånden, som beskytter sig selv mod verdslighed, og som står som vidner om Gud i verden. Og velsignede er de, der udviser og underviser i læren om sømmelighed til alle Zions sønner og døtre.

Når vi har indgået pagt om at følge Frelseren og ønsker at modtage fylden af velsignelserne ved hans forsoning i vores liv, er der i virkeligheden kun ét sæt tøj, der betyder noget. Moroni skrev: »Vågn op, og rejs dig af støvet ... ja, og ifør dig *dine smukke klæder*, o Zions datter ... så den evige Faders pagter ... må blive opfyldt« (Moro 10:31; fremhævelse tilføjet).

De smukke klæder er retskaffenhedens rober, der bæres af dem, der har holdt deres pagter. Forbereder vi vore børn på at iføre sig disse smukke klæder?

Jeg vidner om, at frelsen er i Kristus, og at de, der har holdt deres pagter, vil »have en fuldkommen kundskab om deres glæde og deres retfærdighed og være iklædt renhed, ja, endog retfærdighedens dragt« (2 Ne 9:14). ■

Fra en tale ved kvindekonferencen på Brigham Young University, den 2. maj 2013.

NOTER

1. *Tro mod sandheden*: Et evangelisk opslagsværk, 2004, s. 143.
2. Jeffrey R. Holland, »Israel, Israel, Gud nu kalder«, CES-foredrag, 9. sep. 2012, cesdevotionals.lds.org.
3. David A. David A. Bednar, »Vi tror, at vi skal være kyske«, *Liahona*, maj 2013, s. 43.
4. Robert D. Hales, »Dåbens pagt: At være i riget og af riget«, *Liahona*, jan. 2001, s. 8.
5. Robert D. Hales, »Ærbarhed: Ærbødighed for Herren«, *Liahona*, aug. 2008, s. 18.
6. *Til styrke for de unge*, 2011, s. 36.
7. Robert D. Hales, *Liahona*, aug. 2008, s. 19.

MIN BØN I NORDSØEN

Da jeg var 17 år, boede vi på en ø, der hedder Andabeløy, der ligger i det sydlige Norge. Min far blev omvendt til Kirken på Andabeløy, og jeg blev døbt i havet der.

Jeg var fisker på det tidspunkt og havde erfaring med at sejle. Min far gav mig ansvaret for vores søtaxi, som områdets beboere gjorde brug af.

En dag i 1941 fik vi et opkald fra en læge i Flekkefjord, der lå mod nord. En kvinde, der boede ca. to timer derfra i båd, havde brug for øjeblikkelig lægehjælp. Dr. Hoffman spurgte, om jeg kunne sejle ham ud

til hende, men mine forældre var bekymrede for en storm, der rasede i Nordsøen. Vi besluttede os for at bede og spørge vor himmelske Fader til råds. Vi fik det svar, at jeg skulle tage af sted.

Da jeg satte *Tryg* min 10 meter lange fiskerbåd i havet, var vejret dårligt, og bølgerne gik højt. Efter at have hentet lægen satte jeg kursen gennem fjorden og ud på det åbne hav. Vi skulle til et område lige nord for Lista, der ligger på Norges klippefyldte sydkyst – og som er berøgt for stormvejr og skibbrud.

Jeg styrede gennem stormen, indtil

vi nåede en vig ved klipperne, der var ca. 12 meter bred, der førte til vores bestemmelsessted. Bølgerne var så høje, at jeg ikke ville kunne kontrollere båden inde i vigen, de drønedede ind i vigen og slog mod klipperne.

»Hvad skal vi gøre?« råbte lægen gennem den kraftige blæst.

»Vi må bede om det,« svarede jeg.

Jeg stoppede op og bad vor himmelske Fader om vejledning. Lige så snart jeg havde sagt amen, fik jeg et klart svar. Jeg kom pludselig i tanke om en historie, som en gammel fisker havde fortalt mig.

Han havde været ude og fiske i selv samme område under en slem storm og havde ikke kunnet komme ind til bredden. Mens han ventede på, at stormen skulle drive over, lagde han mærke til et mønster i bølgerne. Efter tre store bølger havde slået ind, fulgte der en rolig periode, der varede længe nok til, at han kunne sejle ind i vigen.

Jeg havde fisket mange gange i dette område, men havde aldrig lagt mærke til et mønster i bølgegangen. Ikke desto mindre sejlede jeg båden ind foran vigen, hvor vi ventede og holdt øje med de tre store bølger, der

Bølgerne var så høje, at jeg ikke kunne kontrollere båden gennem vigen.

slog ind. Og ganske rigtigt fulgte der en rolig periode. Jeg sejlede båden ind over det rolige vand i bugten og fik dr. Hoffman sikkert ind til bredden. Han skyndte sig ind til den syge kvinde, mens jeg ventede i båden og takkede vor himmelske Fader for at have besvaret min bøn.

En time efter vendte lægen tilbage og sagde: »Vi reddede hendes liv!«

Letet over nyheden og det bedre vejr fik jeg båden hjem uden uheld.

Jeg vidner om, at når vi har brug for hjælp, bør vi bede. Jeg ved, at vor himmelske Fader svarer os. ■

Olaf Thorlief Jensen, Utah, USA

HAN ELSKER DIG

Jeg sad i et hjørne i det celestiale værelse ved orgelet under indvielsen af templet i Memphis i Tennessee. Præsident James E. Faust (1920-2007), medlem af Det Første Præsidentskab fra 1995 til 2007, var kommet for at indvie templet. Han og flere andre ledere sad bag mikrofonen. Et af Kirkens lokale kor kom ind og stillede sig bag dem.

En ung kvinde, som jeg var besøglærer for, var med i koret. Under mødet bad jeg om, at hun måtte modtage det, som hun var kommet for. Hun havde betroet mig, at hun kom til tempelindvielsen denne dag for at finde ud af, hvordan hun stod hos Herren. Hun havde begået alvorlige synder i sin fortid,

og selv om hun havde omvendt sig, kæmpede hun stadig for at få en god selvfølelse og også med at have det godt ved at synge i koret.

Jeg stirrede på præsident Faust i håb om, at han som repræsentant for Herren i Det Første Præsidentskab kunne gøre noget. Men hvordan kunne jeg fortælle ham det, og hvordan kunne han gøre noget? Når mødet var færdigt, ville han liste sig lige så stille ud, som han var kommet ind, og der skulle ikke være nogen præsentationer eller udveksling af håndtryk eller ord. Jeg forstod godt, at han havde travlt og havde en rejseplan at følge, men jeg bad alligevel.

Fordybet i sine egne tanker – og med sammentrukne øjenbryn – kiggede præsident Faust noget tid på mig. Da mødet sluttede, strålede han af lykke.

Han så på mig igen og rejste sig pludselig op, vendte sig om og rakte sin arm så langt frem, han kunne. Han pegede direkte på min veninde. Så sagde han højt og bestemt: »Herren elsker dig!«

Præsident Fausts gestus var lille og enkel og dog så mægtig, at den kun kunne være kommet ved, at Helligånden fortalte ham det, jeg ikke kunne. De få ord var til velsignelse for min veninde og styrker fortsat min tro på, at Herren er opmærksom på detaljerne i vores liv, og at »ved små og enkle ting bliver der udrettet store ting« (Alma 37:6). ■

Alice Victoria Weston-Sherwood,
Arkansas, USA

JEG HØRTE BØRNENE

Klinisk depression var ikke noget, jeg ønskede at få igen. Men efter at have været fri for den i 12 år, kom den igen.

Jeg var bange og fortvivlet. Jeg satte spørgsmålstejn ved vor himmelske Fader og bad om styrken til at klare mig igennem min prøvelse. Jeg tryglede ham også om, at min depression ikke måtte vare fem år, som den havde gjort sidst.

Min mand og jeg havde tre børn – to sønner og en datter – der havde velsignet os med 13 børnebørn. Min datter vidste, at jeg var fortvivlet, og organiserede en familiedag med faste og bøn. Alle børnebørnene, der var i alderen 1 til 10 år, ville gerne bede for bedstemor, og de tre, der var blevet døbt, ville gerne faste. Det var en stor trøst for mig at vide, at både min mand, børn og børnebørn ville faste og bede for mig.

Den næste dag vågnede jeg fra en lur og kunne mærke, at følelsen

Alle børnebørnene, der var i alderen 1 til 10 år, ville gerne bede for bedstemor, og de tre, der var blevet døbt, ville gerne faste.

af depression ikke virkede så stærk. Dagen efter føltes den endnu lettere. På den femte dag var min depression fuldstændig væk. Da jeg den aften tænkte over, hvordan dette mirakel kunne ske, rørte en stemme ved min sjæl og sagde til mig: »Jeg hørte børnene.« Vor himmelske Fader havde hørt dem i deres uskyld og besvaret deres bønner, der var fyldt med ydmyghed, tro og kærlighed.

Frelseren lærte os:

»Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.

Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget« (Matt 18:3-4).

Jeg har kontaktet mine børnebørn og

takket dem for deres faste og bønner på mine vegne. Jeg fortalte dem, hvor højt jeg elskede dem. Jeg fortalte dem, at vor himmelske Fader havde hørt dem og besvaret deres bønner.

Efterhånden som mine børnebørn vokser i evangeliet, håber jeg, at de vil huske dengang, hvor vor himmelske Fader sagde til deres bedstemor: »Jeg hørte børnene.« Og jeg håber, at den oplevelse vil styrke deres vidnesbyrd og hjælpe dem med at forblive stærke i evangeliet. ■

Joy Cromar, Californien, USA

MEGET GIFTIGT

Da jeg trådte ud af hoveddøren for at hente avisen, mødte der mig et ubehageligt syn. Et rødtligt bjerg af ildmyrer havde samlet sig i løbet af natten og voksede nu i revnen mellem haven og fortovet.

Selv om min mand og jeg kun havde boet i Texas i kort tid, vidste jeg af smertelig erfaring, at myrernes stik sved. Jeg gik direkte hen til garagen, hvor vi havde sprøjtegiften. Jeg læste instruktionerne på mærkaten.

»[Denne gift] tiltrækker i høj grad myrerne,« stod der. »De tager den med sig ind i deres bo, fodrer dronningen med den, hvorefter kolonien dør.« Ifølge instruktionerne skulle jeg drysse lidt af kornene ovenpå og rundt om boet. Så ville myrerne klare resten.

Jeg var skeptisk. Jeg syntes, at myrerne virkede meget kloge, eftersom de var i stand til at bygge forhøjninger på kun én nat. Jeg tvivlede på, at de ville falde for den forklædte gift, men jeg dryssede alligevel med den.

Kort tid efter så jeg, at det summede af aktivitet ved tuen. Jeg holdt mig lidt på afstand, men bukkede mig ned for at se på virakken. De var ekstatiske, som var det manna, der var faldet ned fra himlen. De greb fat i de hvide korn med deres små kæber og snublede over hinanden i deres hast for at få giften ned i deres bo.

Jeg så til i forfærdet forundring. De tog villigt giften med ned i deres hjem. Ordene »tiltrækker i høj grad« på pakken havde åbenbart ikke været en overdrivelse. På en eller anden måde kunne firmaet, der producerede giften, få noget skidt – endda giftigt – til at se rigtig lækkert ud.

Jeg havde aldrig set et bedre eksempel på, hvordan noget, der er skidt, kan laves til at se godt ud. Det fik mig til at tænke på, hvordan Satan gør det samme. Jeg blev tryk ved at vide, at selv om han kan drysse sin forklædte gift rundt om mit hjem, kan han ikke få det ind – medmindre jeg tillader det. Så hvordan kan jeg holde det ude?

Jeg kom til at tænke på et af mine yndlingsskriftsteder: »For se, Kristi ånd er givet til enhver, så han kan kende godt fra ondt.« I den Ånd, forklarer Mormon, at vi »kan ... med fuldkommen kundskab vide« om noget er af Gud eller af Satan (Moro 7:16).

Min oplevelse med at betragte de fortabte myrer fyldte mig med taknemlighed for, at min mand og jeg med sikkerhed kan vurdere og vide, om vi kan lade noget komme ind i

vores hjem. Det er vores opgave at undervise vore børn i at følge Kristi ånd, så de også kan genkende gift, når de støder på det.

Mens jeg så på insekterne, der transporterede hvert eneste korn ind i deres bo, svor jeg at gøre alt, hvad jeg kunne for at holde giften fra min dør. ■

Alison L. Randall, Utah, USA

Ifølge instruktionerne skulle jeg drysse lidt af kornene oven på og rundt om boet. Så ville myrerne klare resten.

Stå FOR DET, vi tror på

Vi lever i en verden, hvor mange anser det onde for godt og det gode for ondt. Vi må stå for det gode. Her følger vidnesbyrd fra unge voksne, der stod for det, de troede på. De begyndte ikke at diskutere eller svare i vrede eller uvenlighed. De udviste »både mod og høflighed«¹, og som følge deraf styrkede de andre (se 3 Ne 12:44-45).

MIN BROR NÆGTEDE AT DRIKKE CHAMPAGNE

I Frankrig er militærtjeneste obligatorisk. Min 20-årige lillebror Loïc, besluttede sig for at gå på reserveofficer-skole for at blive løjtnant. Ved afslutningen af hans uddannelse var der en ceremoni for de nye officerer. Som del af ceremonien skulle alle på skift citere regimentets slogan. Derefter skulle der drikkes et glas champagne med en rose i – begge dele skulle fortæres. Denne tradition begyndte med Napoleon Bonaparte, og ingen officer havde siden da undladt at tage del i den.

Loïc fortalte obersten, at hans religiøse principper ikke tillod ham at drikke alkohol. Loïc's anmodning om en undtagelse fulgtes af en kold stilhed. Obersten rejste sig. Frem for at tvinge Loïc til at drikke champagnen roste han ham for at holde sig til sine principper trods presset, og han sagde, at han var stolt over at byde en mand med integritet velkommen i sit regiment. De erstattede champagnen, og Loïc kunne fortsat tage del i ceremonien.

Pierre Anthian, Frankrig

JEG BLEV INVITERET MED TIL EN VILD FEST

Efter college fik min søster og jeg arbejde i et firma, hvor der arbejdede flere andre sidste dages hellige. Vores chef var ikke medlem af Kirken. Da min søster blev forlovet, planlagde vores chef at overraske hende med en polterabend. Jeg håbede på, at hun ville respektere vore standarder, men i stedet havde hun købt alkohol, bestilt en stripper og en skandaløs video.

Inden polterabenden følte jeg Helligånden opmuntre mig til at minde min chef om vore standarder. Jeg greb fat i min medaljon fra Unge Piger og tænkte på alle de anstrengelser og ofre, jeg havde ydet, da jeg som ung pige ville færdiggøre Personlig fremgang. Jeg bad om hjælp til at stå lidt mere rank i denne situation. Jeg sms'ede min chef om mine bekymringer og tænkte, at hun nok ville blive fornærmet. Ikke desto mindre var mit største ønske at glæde vor himmelske Fader.

Da festen begyndte, talte min chef ikke til mig og hun smilede heller ikke til mig. Hun havde dog afbestilt både stripper og video.

I dagene efter festen hverken talte eller smilede hun til mig, som hun plejede inden festen. Jeg havde det dog godt, fordi jeg vidste, at Gud var tilfreds med det, jeg havde gjort. En uges tid senere blev mit forhold til min chef det samme som før. Jeg vidste, at Gud havde blødgjort hendes hjerte og hjulpet hende til at indse, at jeg efterlevede det, som jeg troede på.

Lemy Labitag, Cagayan Valley, Filippinerne

JEG HØRTE ET STØDENDE SPROG I KLASSEN

Da jeg var 18 år, begyndte jeg til syning. En dag begyndte tre piger et par meter fra mig at bruge et stødende sprog. Jeg vidste ikke, om jeg skulle ignorere dem for at undgå en konflikt, eller om jeg skulle stå for mine standarder og bede dem holde op. Til sidst sagde jeg så pænt som muligt: »Undskyld, men kunne I være lidt opmærksomme på jeres sprogbrug?«

Den ældste af pigerne stirrede på mig og sagde: »Vi taler, som det passer os.«

Jeg svarede: »Men behøver I bande? Jeg bliver virkelig stødt af det.«

»Så lad være med at høre efter,« svarede hun.

Jeg begyndte at blive vred og sagde: »Det er svært ikke at høre efter, når I taler så højt.«

Hun svarede: »Pas dig selv.«

Jeg gav op. Jeg var frustreret over pigerne, men mere frustreret over mig selv. Jeg kunne ikke tro, at jeg havde talt i en konfronterende tone. Pigerne bandede stadig, og nu var vi alle sure.

Da jeg var faldet til ro, så jeg, at pigerne havde problemer med deres symaskiner. Jeg vidste, hvad der var galt, for jeg havde haft samme problem tidligere. Så jeg viste dem, hvordan man løste det. Jeg så den ældste piges udtryk ændre sig. »Hør,« sagde hun, »undskyld.« Jeg kunne ikke tro det – hun sagde undskyld. »Undskyld,« svarede jeg. »Jeg burde ikke være blevet vred.«

Jeg gik tilbage til min symaskine og hørte ikke et bandeord mere. Den oplevelse lærte mig, at vore ord måske ikke kan ændre på andres indstilling, men det kan venlighed og tjeneste ofte.

Katie Pike, Utah, USA

JEG FORSVAREDE AT TJENE SOM MISSIONÆR

Jeg blev medlem af Kirken, da jeg var 19. Jeg var nummer to ud af tre sønner og den eneste sidste dages hellige i min familie. Kort tid efter min dåb begyndte jeg at nære et ønske om at tjene på mission. Efter et år sagde Ånden til mig, at jeg skulle tage af sted. Jeg talte med min mor, der følte, at jeg ikke skulle tage af sted. Jeg udskød det et år, men ønsket om at tjene på mission forlod mig aldrig. I løbet af det år studerede jeg skrifterne, sparede op, klargjorde mine papirer, fik foretaget alle lægeundersøgelserne og – efter alt andet nu var klart – ventede jeg på Herren. Inden længe modtog jeg et kald til at tjene i Campinas-missionen i Brasilien.

Mine forældre var stadig imod det. Jeg fastede og bad åbenlyst og fortalte min himmelske Fader om al min frygt. Jeg bad ham røre min jordiske fars hjerte. Det gjorde han. Til min overraskelse var min far med til min afskedsfest, som mine venner holdt for mig lørdagen inden min afrejse. Og om mandagen fulgte min far mig til lufthavnen.

Under min mission følte jeg Guds kærlighed, mens jeg forkyndte evangeliet. Min mor ophørte aldrig med at være mor, og da jeg vendte hjem, var hun den første, der krammede mig.

Jeg har lært, at det at tjene på en mission er meget mere end en pligt; det er et privilegium og en vidunderlig tid til udvikling og læring.

Cleison Wellington Amorim Brito, Paraíba, Brasilien

JEG BAR VIDNESBYRD OM GUD

Som førsteårsstuderende på landets bedste universitet følte jeg mig presset til at yde mit bedste. Forfølgelsen kom, og jeg begyndte at sætte spørgsmålstegn ved min tro på evangeliet, da mange af mine undervisere udlagde det, som de antog for at være »virkelighed«. Mange af mine klassekammerater blev påvirket af det. Det studiemiljø gjorde det svært at opretholde kristne værdier. Jeg overvejede at stoppe, men besluttede, at det var bedre at blive. Jeg konkluderede, at hvis kun et fåtal blev optaget på universitetet, og der blandt de få kun var en enkelt sidste dages hellig, burde jeg blive og stå for sandheden.

Min underviser i biologi, en erklæret ateist, underviste i naturvidenskab uden tro på en højere Skaber. Jo mere jeg lærte, jo mere blev jeg overbevist om en højere Skaber – Gud, vor Fader – som har skabt alle disse ting. Andre hævdede, at denne tanke ikke gav mening. Vores diskussioner blev mere intense. Jeg var nervøs for at skulle række hånden i vejret og forklare, at jeg troede på Gud som Skaberen.

Så kom tiden til at komme med kommentarer. På mit universitet var det normalt at enten klappe, råbe eller buhe af dem, der fremlagde deres tanker. Jeg rejste mig uden frygt og sagde helt enkelt til modstanderne: »Det giver måske ikke mening for jer at tro på Gud lige nu, men dagen vil komme, hvor alt skal give mening for jer, ligeså tydeligt, som det gør for mig nu.«

Siden da er jeg ikke blevet buhet af, når jeg har forsvaret mine overbevisninger. Fra da af har jeg forbedret mig akademisk, socialt og åndeligt. Jeg blev aktiv i studieaktiviteter, og blev valgt til flere poster i studierådene.

Jeg lærte, at det at stå for sandheden blot en enkelt gang har stor indflydelse på vores fremtidige beslutninger.

Vince A. Molejan jun., Mindanao, Filippinerne

NOTER

1. Se Jeffrey R. Holland, »Prisen for og velsignelserne ved at følge Kristus«, *Liahona*, maj 2014, s. 6.

Mit sammenflettede VIDNESBYRD

Ivy Noche

Missionærerne underviste min familie i evangeliet i vores hjem i Singapore. Min far tilsluttede sig ikke Kirken, men det gjorde min mor. Hun lærte os om Jesus Kristus og om hans evangelium. Selv som barn fortalte jeg stolt mine venner, at jeg var sidste dages hellig.

Jeg troede på alt, min mor lærte mig. Men da jeg blev UV'er spurgte en missionær mig, hvor mange gange jeg havde læst Mormons Bog. Jeg var blevet stillet dette spørgsmål før, men denne gang slog det mig, at jeg ikke vidste, om Mormons Bog var sand, for jeg havde ikke læst den.

For mig er sandheden af både Jesu Kristi evangelium og Mormons Bog flettet sammen. Hvis evangeliet er sandt, er Mormons Bog sand.

Et unægteligt faktum

Jeg kunne ikke længere undgå et unægteligt faktum: Sandheden af både Jesu Kristi evangelium og Mormons Bog er flettet sammen. Hvis evangeliet er sandt, er Mormons Bog sand. Eftersom jeg ikke vidste,

om Mormons Bog var sand, blev jeg nu usikker på alt det, som jeg havde lært under min opvækst. Mit sind fyldtes med forvirring og spørgsmålet – »Er Mormons Bog sand?« – forblev i mit hjerte.

Mit spirende forhold til Frelseren Jesus Kristus gav mig også et ønske om sandheden. Den dag, hvor jeg indså, at jeg ikke kunne lære tilstrækkeligt om Jesus Kristus uden at læse i Mormons Bog, var den dag, hvor jeg fik et stærkt ønske om at vide, om den var sand.

Kaldet som lærer

Jeg bad om vejledning. Det var på denne tid, at min grenspræsident

kaldte mig til at undervise om Mormons Bog i seniorklassen. Jeg tog imod kaldelsen, fordi jeg følte, at den kunne være Herrens måde at hjælpe mig til at vide om Mormons Bog var sand og komme Frelseren nærmere.

Det var svært at undervise. Efter de første par søndage vidste jeg, at jeg aldrig ville kunne være effektiv, før jeg troede på Mormons Bog.

Beretningerne udspillede sig for hvert kapitel

Jeg begyndte at studere Mormons Bog hver uge og fandt snart glæde ved at læse i den. Beretningerne i Mormons Bog udfoldede sig for hvert kapitel og førte mig tættere på Jesus Kristus.

Jeg læste om Kristi fødsel, som Nefi så i et syn:

»Og jeg så byen Nazaret; og i byen Nazaret så jeg en jomfru, og hun var overordentlig skøn og hvid ...

Men [englen] sagde til mig: Se, jomfruen, som du ser, er Guds Søns mor på kødets vis« (1 Ne 11:13, 18).

Jeg læste om planen for lykke og lærte, at troen på Jesus Kristus er nødvendig for vores frelse. Amulek forklarede:

»Jeg ved, at Kristus skal komme blandt menneskenes børn for at påtage sig sit folks overtrædelser, og at han skal sone for verdens synder, for Gud Herren har talt det

... for i henhold til den evige Guds store plan må der foretages en forsoning, ellers skal hele menneskeslægten uundgåeligt fortabes« (Alma 34:8-9).

Jeg læste om Jesu Kristi tjenestegerning blandt sine får på det amerikanske kontinent, og jeg ved, at han er Gud for alle folkeslag. Han sagde til nefitterne: »I er dem, om hvem jeg sagde: Jeg har andre får, som ikke er af denne fold; også dem må jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én fold og én hyrde« (3 Ne 15:21).

Mit vidnesbyrd kom lidt efter lidt

Da jeg læste Mormons Bog, voksede min tro på Jesus Kristus, og min forståelse for hans plan blev større (se Alma 32:28).

Jeg vidner om, at Mormons Bog er vores religions slutsten. Helligånden har åbenbaret for mig, at Joseph Smith er en sand profet, der

genoprettede Guds kirke på jorden, og som oversatte Mormons Bog fra guldpladerne. Mormons Bog vidner om Jesus Kristus, og den går hånd i hånd med Bibelen. Sammen vidner de om, at Jesus Kristus virkelig er Guds Søn, og at han er Gud til *alle* nationer, ikke blot én. ■

Forfatteren bor i Singapore.

VOR RELIGIONS SLUTSTEN

»Ligesom hvælvingen styrter sammen, hvis slutstenen tages bort, således står og falder hele Kirken med Mormons Bogs sandfærdighed ... hvis Mormons Bog skulle være sand, og millioner har nu båret vidnesbyrd om, at de gennem Ånden ved, at den virkelig er sand, så må man godtage påstanden om genoprettelsen, og alt, hvad deraf følger«

Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994), i *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 104.

HANDLEFRIHED OG MORAL?

Klog brug af handlefrihed åbner for vore muligheder og forbedrer vores evne til at træffe rette valg.

Michael R. Morris
Kirkens Tidsskrifter

Jeg kan stadig huske, hvor nervøs jeg var, da jeg forberedte mig på at tale med biskoppen om at tjene på en mission. Jeg tænkte på, om jeg mon var god nok. Som profeten Joseph Smith var jeg ikke skyldig i »store eller alvorlige synder« (JS-H 1:28), men jeg var alligevel nervøs.

Jeg var nervøs, fordi jeg blev ved med at tænke på min ven Danny (navnet er blevet ændret). I flere måneder havde Danny talt om, hvor meget han glædede sig til at tjene på mission. Men det ændrede sig, da han havde talt med biskoppen.

Danny fortalte mig senere, at han havde været sammen med flere unge piger på en upassende måde, og han kunne derfor nu ikke tjene som fuldtidsmissionær. Han havde ikke længere friheden til at vælge en mission.

Som sagt af præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum var Danny

faldet for Satans fristelse til at »misbruge [sin] handlefrihed«¹

Sand frihed kommer, som der står i *Til styrke for de unge*, når vi bruger vores handlefrihed til at vælge lydighed. Tab af frihed, som Danny lærte, kommer af at vælge ulydighed.

»Selv om du er fri til at vælge dine egne handlinger, så er du ikke fri til at vælge konsekvenserne. Hvad enten det fører til noget godt eller dårligt, så følger der naturligt konsekvenser som et resultat af de valg, du træffer.«²

Kraften til at handle på egne vegne

Skriften lærer os, at vi er »frie til at vælge« og frie til at gøre ting »af [vores] egen fri vilje« (2 Ne 2:27; 10:23; L&P 58:27; Hel 14:30), så vi bruger ofte udtrykket »handlefrihed«.

Men vidste du, at ordet »handlefrihed« også står i skrifterne? Skrifterne lærer os at »enhver, hvad angår lære og princip, må handle ... i overensstemmelse med den *moralske handlefrihed*, som jeg har givet ham, så enhver må stå til regnskab for sine egne synder« (L&P 101:78; fremhævelse tilføjet).

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles har sagt: »Ordet *handlefrihed* viser sig [i skriften] enten alene eller med tilføjelsen *moralsk* ... Når vi bruger udtrykket *moralsk handlefrihed*, understreger vi den ansvarlighed, der er en afgørende del af den gudgivne handlefrihed.

Vi er moralske væsener, og vi har kraften til at handle på egne vegne og frihed til at vælge, men vi er også ansvarlige for vore valg.«³

Præsident Packer tilføjer: »Handlefrihed bliver i skriften defineret som »moralsk handlefrihed, hvilket betyder, at vi kan vælge mellem godt og ondt.«⁴ Denne gudgivne gave betyder, at vi er »frie til at vælge frihed og evigt liv ved alle menneskers store formidler, eller til at vælge fangenskab og død i overensstemmelse med Djævelens fangenskab og magt« (2 Ne 2:27).

Satans kamp mod handlefrihed

Eftersom handlefrihed spiller en vigtig rolle i frelsesplanen, søgte Satan at tilintetgøre den i forudtilværelsen. Han blev stødt ud på grund af sit oprør og søger nu at »bedrage og forblinde mennesker og føre dem fangne efter sin vilje« (Moses 4:3-4).

Satan ønsker, at vi skal træffe valg, der begrænser vores frihed, som gør os magtesløse over for hans fristelser, og fører til dårlige vaner og afhængighed. Det smukke ved evangeliet er, at det gør os klar over vore valg og konsekvenserne af de valg. Klog brug af handlefrihed åbner vore muligheder og forbedrer vores evne til at træffe rette valg.

Frelserens eksempel

Da frelsesplanen blev præsenteret ved det store råd i himlen, viste Frelseren os, hvordan vi på rette vis skulle bruge vores handlefrihed. Han sagde: »Fader, din vilje ske, og æren være din for evigt« (Moses 4:2). Fordi Jesus var villig til at gøre Faderens vilje og også senere i Getsemane have og på korset (se Matt 26:39; Luk 22:42), betalte han prisen for vore dårlige valg og gjorde det muligt for os at blive tilgivet gennem omvendelse.

Hvis vi følger Frelserens eksempel, vil vi frem for at sige »jeg gør, hvad jeg vil«, sige »jeg gør, hvad Faderen ønsker.«⁵ Ved at bruge vores handlefrihed på denne måde vil vi opleve frihed og glæde.

Da jeg skulle tale med min biskop til mit første missionsinterview, var jeg taknemlig for, at jeg havde truffet gode valg. Et par måneder senere tjente jeg Herren i Guatemala og underviste andre om frelsesplanen og om handlefrihedens vigtige rolle i den plan. ■

NOTER

1. Boyd K. Packer, »Dette ved jeg«, *Liahona*, maj 2013, s. 8.
2. *Til styrke for de unge*, 2011, s. 2.
3. D. Todd Christofferson, »Moral Agency«, *Ensign*, juni 2009, s. 47.
4. Boyd K. Packer, »Dette ved jeg«, s. 8.
5. Wolfgang H. Paul, »Handlefrihedens gave«, *Liahona*, maj 2006, s. 35.

»Jeg prøver at styre mine tanker, men der er så mange fristelser. Hvordan får jeg renere tanker?«

Det er svært at kontrollere sine tanker, men det er muligt, og det bringer velsignelser: »Efterhånden som du lærer at beherske dine tanker, vil du blive i stand til at overvinde vaner, selv nedbrydende personlige vaner. Du kan blive frimodig, overvinde frygt og leve et lykkeligt liv.«¹

Se også disse velsignelser:

- Rene tanker hjælper dig til, at »din selvtillid vokse[r] sig stærk i Guds nærhed« og »Helligånden skal være din stadige ledsager« (L&P 121:45-46).
- Rene tanker hjælper dig til at genkende inspiration, for Helligånden taler til dit hjerte og sind (se L&P 8:2-3).
- Rene tanker hjælper dig med at adlyde det første og største bud: At elske Gud af hele dit hjerte, din sjæl og dit sind (se Matt 22:37).

Som du vil kunne se ud fra forslagene på disse sider, er der mange ting, du kan gøre for at have renere tanker. Men en af de vigtigste ting, du kan gøre – og det er en gradvis proces – er at overvinde det »naturlige menneske«. Det naturlige menneske kan godt lide urene tanker. Sådan overvinder vi det: »For det naturlige menneske er en fjende af Gud ... og vil være det for evigt og altid, medmindre han giver efter for den hellige Ånds tilskyndelser og aflægger det naturlige menneske og bliver en hellig ved Herren Kristi forsoning og bliver som et barn, underdanig, sagtom, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed« (Mosi 3:19).

Hvad kan du gøre i dag for at lade Frelserens forsoning bevirke denne forandring i dit liv?

NOTER

1. Se Boyd K. Packer, »Værdig musik, værdige tanker«, *Liahona*, apr. 2008, s. 31.

Medier og venner

Et godt sted at begynde er at vælge opbyggende film, musik og litteratur.

Vælg venner i hvis selskab, du kan føre en værdig samtale og lave retskafne aktiviteter. Efterhånden som du har fået flere gode ting at tænke på, vil du finde det lettere at bortvise dårlige tanker, og de vil ikke komme så ofte.

Amber S., 18 år, British Columbia, Canada

Skrifterne

Det hjælper at læse i skrifterne hver morgen inden skole. Lige så snart jeg får en dårlig tanke, erstatter jeg den med det samme med noget bedre. I stedet for bare at sige: »Nej, det skal du ikke tænke på« (hvilket er godt at gøre),

kan du erstatte den med en god tanke. Husk på, at det er dig, der har kontrol over dit sind, ikke Satan. Vi er vor himmelske Faders tapre sønner eller døtre, og vores mission er altid at forbedre os selv.

Nick C., 16 år, Arkansas, USA

Familiestudium af skrifterne

Når jeg får urene tanker, prøver jeg at huske på de skriftsteder, som min familie og jeg læste om morgenen. Hver morgen kl. 6 læser min familie i skriften sammen. Det er tidligt, men det er en velsignelse, og det giver mig en følelse af styrke i løbet af dagen.

Elena W., 16 år, Schweiz

Bøn

Bøn bringer mig tættere på vor himmelske Fader og hjælper mig til at koncentrere mig om de gode tanker. Dagligt skriftstudium styrker min tillid til at kunne overvinde fristelser; i skrifterne kan jeg læse om Kristi trofaste disciples eksempler. At bære mit vidnesbyrd hjælper mig også til at holde mine tanker rene.

Dasha M., 17 år, Kijev, Ukraine

God eller rigtig?

Man kan ikke altid kontrollere, om der kommer en tanke, men man har kontrol over, om man vil lade den blive. Du kan spørge dig selv: Gør denne tanke noget godt for mig? Hjælper den mig til at bevæge mig i den rigtige retning? Når der kommer en fristende tanke, så syng en god sang, tænk på et dejligt minde eller bed. Det handler om at erstatte de dårlige tanker med noget godt.

Lisa P., 17 år, Danmark

Lehis eksempel

I 1 Nefi 15:27 fortæller Nefi sine søskende, at deres far i sin drøm om livets træ var omringet af snavs. Men Lehi lagde ikke mærke til snavset, fordi »hans sind var så opslugt af andet.« Det kan også gælde for os i vore dage. Hvis vi har et ønske om at være fyldt med retfærdighed, må vi bede om den og fokusere på retfærdige ting. Da vil vores

sind blive fyldt med retfærdighed og dyd, så får de urene tanker ikke kraft til at dvæle.

Hattie W., 16 år, Arizona, USA

Salmer

Salmerne hjælper os til at have renere tanker. God musik opløfter ånden. Når jeg lytter til salmerne, føler jeg mig altid hensat til en mere rolig og celestial sfære. De hjælper mig til at huske på den kærlighed, som vor himmelske Fader har til os hver især, og det bliver lettere at undgå fristelse.

Amanda A., 18 år, Amazonas, Brasilien.

Nadver

I nadverbønnen lyder det, at hvis vi påtager os Kristi navn, holder hans befalinger og altid erindrer ham, vil vi altid have hans Ånd hos os. Ved at erindre ham gør vi en indsats for at skubbe de jordiske

LÆG JER DET PÅ SINDE

»På denne til tider vakkende rejse gennem livet på jorden må vi også følge rådet fra

apostlen Paulus, som kan skærme os og holde os på ret kurs: »Alt, hvad der er sandt, hvad der er ædelt, hvad der er ret, hvad der er rent, hvad der er værd at elske, hvad der er værd at tale godt om, kort sagt: det gode og det rosværdige, det skal I lægge jer på sinde.« (Fil 4:8).«

Præsident Thomas S. Monson, »Se tilbage og gå fremad«, Liahona, maj 2008, s. 90.

tanker bort og fokusere på de evige tanker. Når vi hele tiden erindrer ham, vil vore tanker, ønsker og handlinger forandre sig til det bedre.

McKay M., 18 år, Utah, USA

NÆSTE SPØRGSMÅL

»Da min mor var syg, fastede og bad vi for hende, men hun døde alligevel. Hvordan kan jeg finde fred med det?«

Indsend jeres svar, og hvis I har lyst, et billede i høj opløsning inden den 15. november 2014 på liahona.lds.org (klik på »Submit Your Work«) via e-mail til liahona@ldschurch.org, eller med post (se adressen på s. 3).

Følgende informationer og tilladelser skal vedlægges din e-mail eller dit brev: (1) Fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed, (4) stav, (5) din skriftlige tilladelse, og hvis du er under 18 år, dine forældres skriftlige tilladelse (e-mail kan bruges) til at trykke dit svar og foto.

Svarene kan redigeres af hensyn til længde og tydelighed.

Sådan stiller man meningsfulde spørgsmål

De rigtige spørgsmål kan åbne menneskers hjerte for et vidnesbyrd om sandheden.

David A. Edwards
Kirkens Tidsskrifter

Rundt omkring dig findes der muligheder for at undervise, om det så blot er få minutters samtale i bussen, en lektion i kirken, kommentarer på nettet eller under en privat samtale med en ven.

Her er et tip til effektiv undervisning i enhver situation: Stil spørgsmål.

Gode spørgsmål leder til god læring, og heldigvis er det at stille gode spørgsmål noget, som du kan studere, praktisere og lære at gøre godt. Sådan gøres det.

Stil meningsfulde spørgsmål

Meningsfulde spørgsmål er spørgsmål, der får dig til at tænke og vækker dybe følelser, den slags, der leder dig til sandhed, vidnesbyrd og forandring. De kan omfatte en lang række emner, men de har normalt et par ting til fælles: (1) De er hverken overfladiske eller rent faktuelle (selv om de kan føre til opfølgende, faktuelle spørgsmål), (2) de har en forbindelse til vores daglige liv, og (3) de udfordrer os til at give mere end blot et overfladisk svar.

Husk på, hvorfor vi stiller spørgsmål

Spørgsmål fanger os ved at vise et hul, som vores hjerne gerne vil udfylde. At stille spørgsmål, der bevirker personlig refleksion, kan sætte gang i følgende proces:

1. Mennesker bliver interesserede i det, du har at sige.
2. De bruger deres handlefrihed til at grunde over det og komme med et svar.
3. Denne handlefrihed lader Helligånden vidne om sandheden for dem.¹

Med denne proces in mente får du en fornemmelse for, hvilke slags spørgsmål du skal stille, og hvilke du skal undgå.

Eksempel: I stedet for blot at spørge »Hvorfor er det vigtigt at læse i skriften?«, kan du spørge »Hvordan har studium af skriften gjort en forskel i jeres liv?«

Husk, at du underviser mennesker, ikke bare lektioner

Hvis du kender dem, som du underviser, og tænker over deres behov, vælger du spørgsmål, der retter sig mod at hjælpe dem, og som ikke bare skal få nogle tanker trumfet igennem.

Eksempel: I stedet for blot at spørge »Hvad er trinene i omvendelsesprocessen?«, kan du spørge »Hvordan gør I det godt igen, når I har gjort noget forkert?«

Studér og tænk dybt

Studér skrifterne og nutidige profeters og apostles lærdomme som forberedelse til at undervise i evangeliet, og bed så Helligånden kan være med dig og med dem, som du underviser (se L&P 42:14; 50:21-22).

Hvis du gerne vil stille spørgsmål, der virkelig giver stof til eftertanke, må du også selv give dig stof til eftertanke. Grund over det, du studerer. Du vil opdage, at det, der får dig til at tænke dybest, er de spørgsmål, du stiller dig selv undervejs. Læg mærke til den slags spørgsmål, der virkelig får dig til at tænke. Det er de spørgsmål, der leder til større indsigt og vidnesbyrd, og som er den samme slags spørgsmål, du kan stille, når du hjælper andre til at lære om evangeliet.

Eksempel: Frem for at spørge »Hvordan tilegner vi os næstekærlighed?«, kan du i stedet spørge »Hvad tror I det betyder, når der i Moroni 7:48 står, at man skal bede om næstekærlighed »med hjertets hele styrke?«

Gå trinvis ned i de dybere spørgsmål

Nogle gange er det bedst at gå trinvis ind i de spørgsmål, der kræver større omtanke og selvrefleksion. Dette kan gøres ved at stille indledende spørgsmål, der er lette at besvare, og følge op på det med et eller flere spørgsmål, der leder til mere eftertænksomme svar. Her er nogle enkle eksempler:

Indledende spørgsmål	Opfølgende spørgsmål
Hvor gammel var Joseph Smith, da han gik ind i den hellige lund?	Hvornår har I sidst bedt til vor himmelske Fader med samme oprigtige ønske, som Joseph Smith havde?
Tror I på Gud?	Hvilken rolle spiller Gud i jeres liv?
Hvad har I for nyligt gjort for at tjene andre?	Hvordan ændrer kundskaben om, at vi alle er Guds børn, jeres syn på tjeneste?

Hvis du søger Helligåndens vejledning, når du stiller spørgsmål, vil du med større sandsynlighed stille de rigtige spørgsmål på det rigtige tidspunkt. Man ved aldrig. Det kan forandre en andens liv. ■

NOTER

1. »Du skal selv udøve din handlefrihed til at bemyndige Ånden til at undervise dig« (Richard G. Scott, »At opnå åndelig vejledning«, *Liahona*, nov. 2009, s. 8).

TIP TIL AT STILLE SPØRGSMÅL

- Vent på svarene.
- Stil opfølgende spørgsmål for at sætte dybere tanker i gang.
- Undgå spørgsmål, der skaber splid, eller som let ender i skænderi.
- Stil til tider spørgsmål, der skaber stille refleksion.

Du kan finde flere tip i *Undervisning, den største kaldelse: Hjælpemateriale til undervisning i evangeliet*, 2000, s. 69-70.

DELTAG I SAMTALEN

Noget at tænke over til søndag

- Har nogen nogensinde stillet dig et spørgsmål, der gav dig større lyst til at vide mere om evangeliet eller til at forandre dig på en eller anden måde?
- Hvordan brugte Frelseren spørgsmål, når han underviste?

Ting du kan gøre

- Når du i denne uge studerer skriften, kan du skrive en liste med nogle af de spørgsmål, der falder dig ind.
- Du kan stille et spørgsmål som led i en klassediskussion i kirken.

**Ældste
Jeffrey R. Holland**

De Tolv Apostles
Kvorum

SÅDAN FINDER MAN STYRKE OG SUCCES

Nogle af jer ved, hvad I gerne vil være, og hvad I gerne vil med jeres liv, og andre af jer gør ikke. Nogle af jer synes at have så mange velsignelser og så mange vidunderlige valgmuligheder foran jer. Nogle af jer føler for en stund og af forskellige årsager, at I er mindre heldige og har knap så mange retninger, I kan forfølge.

Men uanset, hvem I er, og hvor I synes at befinde jer i jeres søgen efter jeres sted i livet, tilbyder jeg jer »vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6). Uanset, hvor I synes, I måtte være på vej hen, beder jeg jer om at »komme til ham« (se Matt 11:28-30) som det første og essentielle skridt på vejen til at finde personlig glæde og styrke og succes.

Da Andreas og Filip første gang hørte Kristus tale, blev de så bevægede, så tryllebundne, at de **fulgte efter ham**, da han forlod skaren. Kristus fornemmede, at nogle fulgte efter ham, vendte sig om og spurgte de to mænd: »Hvad vil I?« (Joh 1:38). Anden oversættelse lyder helt enkelt: »Hvad er det, I vil?«

De svarede: »Hvor bor du?«

Og Kristus svarede: »**Kom og se!**« Kun kort tid efter kaldte han formelt Peter og andre af de nye apostle med samme indbydelse: »**Kom og følg mig**« (se Matt 4:19).

For mig synes livets essens at kunne koges ned til disse to korte indledende scener af Frelserens jordiske tjenestegerning. Den første rummer spørgsmålet til os alle: »Hvad vil I? Hvad er det, I gerne vil?« Den andet rummer hans svar på, hvordan vi opnår det, vi vil. Uanset, hvem vi er, og hvad vore problemer er, så er hans svar altid og for evigt det samme: »**Kom til mig.**« Kom og se, hvad jeg laver, og hvordan jeg bruger min tid. **Tag ved lære af mig**, følg mig, og i processen vil jeg give jer svar på jeres bønner og jeres sjæl hvile.

Mine elskede unge venner, jeg kender ikke til anden måde, hvorpå I kan opnå succes eller blive glade eller være trygge. Jeg kender ingen anden måde, hvorpå I kan blive i stand til at bære jeres byrder eller finde det, som Jakob kaldte »den lykke, der er beredt for de hellige« (2 Ne 9:43). Derfor **indgår vi højtidelige pagter**

baseret på Kristi sonoffer, og det er derfor, at vi **påtager os hans navn**.

Jesus er Kristus, den levende Guds Søn. Det er hans sande og levende kirke. Han ønsker, at vi kommer til ham, følger ham og **bliver trøstet af ham**. Dernæst ønsker han, at vi **trøster andre**. Må vi have tro nok til at **tage imod Guds godhed** og hans enbårne Søns barmhjertighed. Må vi komme til ham og hans evangelium og blive helbredt. ■

Fra en tale holdt på Brigham Young University den 2. marts 1997.

HVORDAN HAR I ANVENDT DETTE?

»Jesus Kristus ønsker, at vi skal følge ham. Vi må hjælpe andre og ikke glemme, at han aldrig nogensinde vil glemme os.«

Cecilia E., Filippinerne

.....

»For at komme til Frelseren må vi bestandigt leve op til hans eksempel, så godt vi kan, og lade ham være med os hvert eneste øjeblik af dagen.«

Allyson L., Arizona, USA

- SLÆGTSFORSKNING -

DET UDFØRER JEG

Det kan være let og sjovt at komme i gang. Unge over hele verden udfører slægtsforskning og gør en forskel.

Hvor starter man? Du synes måske, at dine slægtinge allerede har gjort alt det, der skulle gøres. Eller måske er slægtsforskning noget nyt og overvældende for dig. Uanset om du begynder med at føre en personlig dagbog, forbereder navne til at tage til templet eller lærer af dine levende slægtinge, så kan *du* på en sjov og betydningsfuld måde tage del i slægtsforskning.

Før en personlig dagbog: Husk på vore velsignelser

Det er ikke let at føre dagbog. Vi kan ofte tænke, at vi har for travlt eller er for trætte, eller at der ikke er noget i vores liv, der er spændende nok at skrive om. For et par år siden gik det op for mig, at det ikke skal være svært at føre dagbog, og at jeg kunne komme til at holde af det.

Jeg begyndte at skrive en ting om dagen. Det var lige meget, om det var et langt eller spændende indlæg. Jeg skrev bare det, der faldt mig ind, eller om det, der var sket den dag. Det har allerede været til velsignelse for mig.

En dag var der en i min familie, som kæmpede lidt, og jeg var ikke sikker på, hvad jeg skulle sige til hende, men så blev jeg tilskyndet til at læse noget for hende fra min dagbog. Jeg kunne dele en lille del af mig, som jeg havde skrevet ned i den lille sorte dagbog, og jeg så, hvordan det opmuntrede hende.

Jeg garanterer for, at det vil være til velsignelse for dig, hvis du begynder at skrive en ting ned om dagen. Ligegyldigt hvor småt eller hvor stort det er, så kan det at skrive dine velsignelser ned, hjælpe dig til at huske dem.

Gentry W., Utah, USA

Find glæde ved slægtsforskning: Søg efter forfædre

Da jeg blev døbt, hørte jeg meget om slægtsforskning, men jeg vidste ikke, hvordan man bar sig ad, eller om jeg kunne finde ud af det. Jeg besluttede mig for at bede om det, og jeg følte, at jeg skulle gå i gang med det samme. Jeg følte, at mine forfædre var ivrige efter, at jeg skulle komme i gang, og at de ville hjælpe mig med at finde de nødvendige oplysninger, der skulle til for at udføre ordinancerne.

Jeg tog først et kursus i slægtsforskning, og kort tid efter blev jeg kaldet som slægtshistorisk konsulent. Jeg var nervøs, for jeg vidste ikke meget om det, men jeg tog imod kaldelsen.

En dag besøgte jeg min bedstemors søster, som havde nogle dokumenter om min oldemor. Hun ville ikke dele en masse oplysninger, for de havde en tradition for ikke at tale om afdøde slægtninge. Hun fortalte mig, at det dagen efter var årsdagen for min oldemors død, og hun havde planlagt at brænde dokumenterne. Jeg spurgte, om jeg inden da måtte få lidt oplysninger fra dem, og det gav hun mig lov til. Da vidste jeg, at vor himmelske Fader ville hjælpe mig i min søgen.

Mens jeg tjente i det slægtshistoriske center ved templet, blev jeg ved med at lære mere om min familie. Jeg fandt ud af, at to af mine oldemødres bedsteforældre var italienske immigranter, der havde en gård i nærheden af São Paulo i Brasilien. Min familie havde mistet kontakten med vore slægtninge på gården, men jeg fandt frem til en fætter, der var i gang med at skrive en bog om vores slægts historie. Han gav mig bogen, som det havde taget ham ni år at skrive. Han fortalte, at han ikke vidste, hvorfor han skulle skrive den, men han havde følt, at den kunne være nogen til hjælp i fremtiden. Jeg ved, at det var profeten Elias' ånd, der inspirerede ham.

Mine oplevelser lærte mig, at vi udfører et helligt værk. Vore forfædre venter på vores hjælp og er ved vores side, klar til at hjælpe.

Gabriel D., Brasilien

Tempeltjeneste: Hellige ordinancer

Jeg er omvendt til Kirken og det eneste medlem af Kirken i min familie. Jeg har lært, at dåb for de døde er en af de hellige ordinancer. Jeg tog til templet til deres rundvisning, og mens jeg lyttede til værterne, der talte om ordinancerne, følte jeg en stille, sagte stemme, der bad mig tage til slægtshistorisk center og indgive en anmodning om en tempelordinance på vegne af min mor, der var gået bort. Jeg blev så lykkelig, da kontoen på FamilySearch senere bekræftede, at der var blevet udført en ordinance for hende. Det styrkede mit vidnesbyrd, og jeg ved, at en af årsagerne til, at vi er her på denne jord, er for at hjælpe vore forfædre med at modtage Jesu Kristi sande evangelium.

Marvin S., Filippinerne

Følg tilskyndelsen: Tag ved lære fra levende slægtninge

Da jeg var blevet færdig med high school, følte jeg mig tilskyndet til at besøge alle fire af mine bedsteforældre. Nu havde jeg lidt fritid, og jeg indså, at jeg måske ikke ville få denne mulighed igen, så jeg brugte en uge sammen med hvert enkelt bedsteforælderpar.

Jeg brugte tid på at gå igennem gamle kasser, læse gamle breve og se på gamle billeder. Jeg skrev mine bedsteforældres livshistorier ned, gik tur

TAG DEL I NOGET EVIGT

»Har du bedt om arbejdet for dine egne forfædre? Tilsidesæt de ting i dit liv, som ikke betyder noget. Beslut dig for at gøre noget, der får evige konsekvenser ...

Hvor du end befinder dig i verden, kan du med bøn, tro, beslutsomhed og nogle ofre yde et stort bidrag. Begynd nu. Jeg lover dig, at Herren vil hjælpe dig med at finde en udvej. Og du får det vidunderligt.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Glæden ved at forløse de døde«, Liahona, nov. 2012, s. 95.

på kirkegårdene og besøgte de steder, hvor mine bedsteforældre og deres slægtninge havde boet og arbejdet. Det var spændende! Jeg lærte rigtig meget om mine forfædre, mine bedsteforældre, mine forældre og om mig selv. Jeg indså, at jeg ikke ville have haft det liv, jeg havde, hvis ikke det havde været for mine forfædre.

Efter mine besøg kom jeg hjem med omkring 1.000 navne på mine forfædre, og jeg har haft mulighed for at udføre tempelordinancer for mange af dem. At følge Helligåndens tilskyndelse og besøge mine bedsteforældre har været en af de bedste beslutninger i mit liv.

Shenley P., Californien, USA

Føl dig hjemme: Tag navne med til templet

Da jeg bad min far om ideer til slægtsforskning som led i at færdiggøre min Personlig fremgang, fortalte han, at han havde fundet rigtig mange familienavne for mange år siden, men han havde ikke fået navnene gjort klar til at tage til templet, fordi han havde haft så travlt. Med min hjælp kunne det gøres muligt for disse familiemedlemmer at modtage templets velsignelser.

De næste par måneder brugte jeg søndage eftermiddage og aftener på at taste navnene ind på computeren og på at lære om vores slægtshistorie af min far. Vi bestilte endda mikrofiche for at få flere oplysninger. Når det nogle gange var svært at læse de gamle film, bad jeg en stille bøn og tog papir frem for at aftegne tegnene. Ud af mørket viste navnene sig.

Til sidst havde jeg en stor samling af familienavne, og de unge i vores menighed hjalp med at udføre dåb. Mine forældre og andre fra menigheden overtog derefter navnekortene og udførte de andre tempelordinancer.

Der syntes kun at gå kort tid, inden jeg selv var i gang med at forberede mig på at tage til templet for at modtage min egen begavelse. Jeg var spændt, men også nervøs.

På vej til templet fortalte min far mig, at han havde fundet nogle familienavnekort, som jeg havde gjort klar som en del af mit projekt i Personlig fremgang. Nogle af kortene var blevet forlagt, og han havde taget navnekortene med, så min mor, min forlovede og han selv kunne gøre dem færdige. Han fortalte mig navnene på dem, og jeg kunne huske dem fra mit projekt.

Mens jeg indgik hellige ordinancer i templet, følte jeg mig omringet af kære på begge side af sløret. Jeg følte en stor fred ved at vide, at jeg for evigt kan være forbundet til min familie. ■

Holly P., Idaho, USA

FORTÆL OM DINE OPLEVELSER

Fortæl om dine oplevelser med slægtsforskning på lds.org/youth/family-history/experiences.

FIND FREM TIL DEM, **FIND FREM TIL DIG SELV**

Du har været undervejs i flere generationer.

Find ud af, hvor din historie begyndte.

Besøg FamilySearch.org.

Efter at have interviewet mig til at kunne tjene på mission sagde min stavspræsident til mig: »Der vil ske mærkelige ting i dit liv. Det bliver en prøve for at få dig til at skifte mening.«

MODSTAND

MOD MIN MISSION

Alcenir de Souza

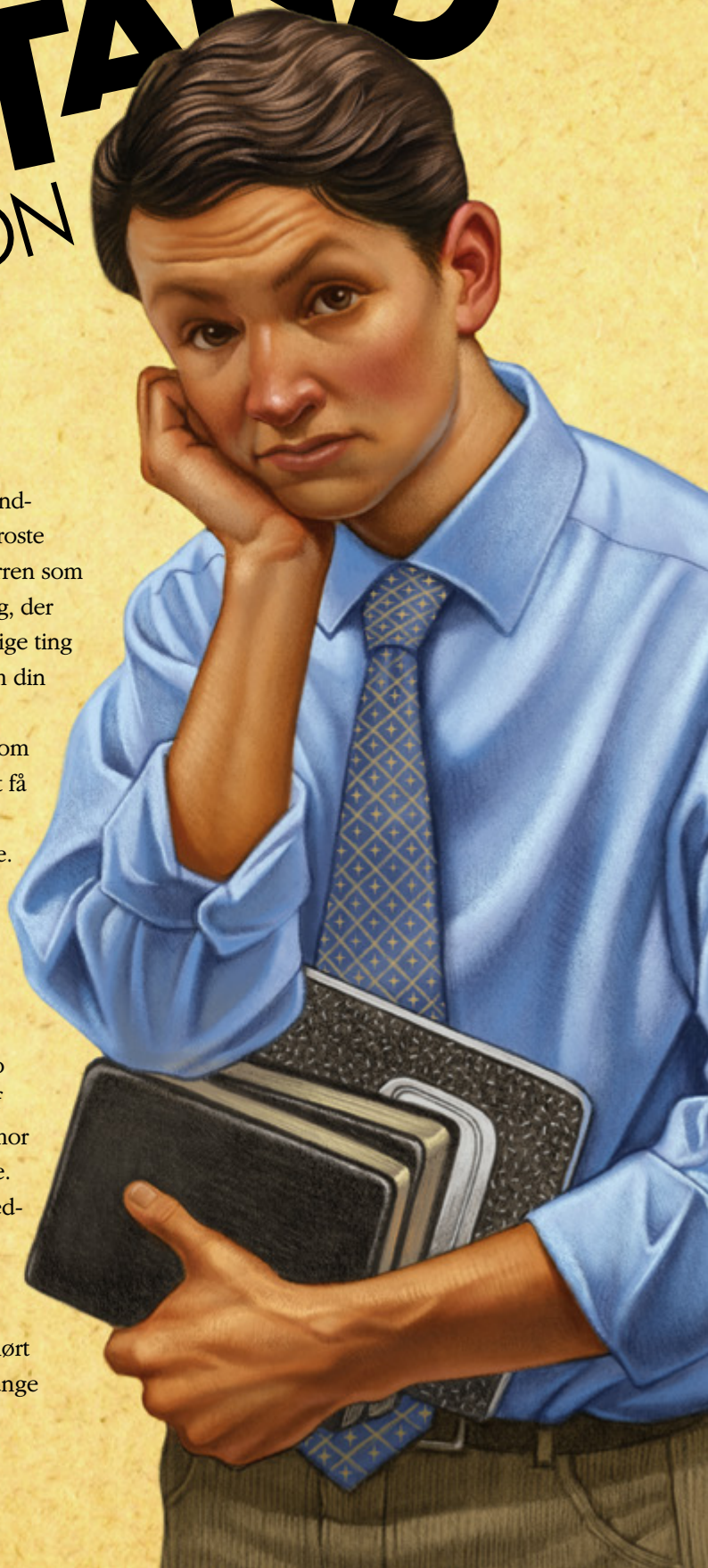
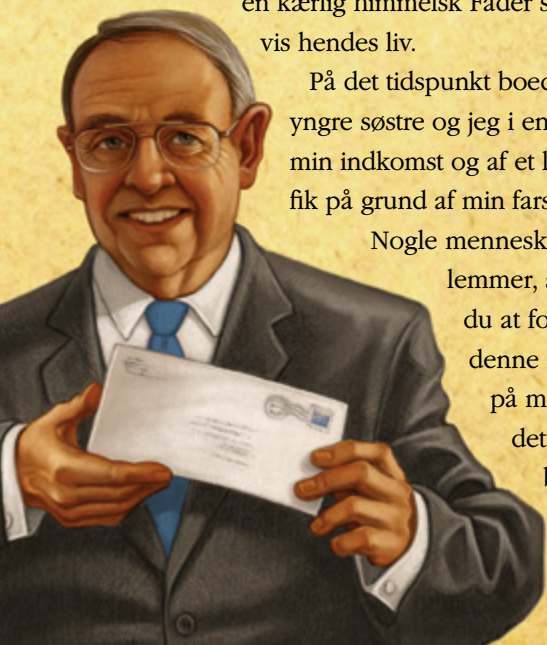
Jeg blev medlem af Kirken som 15-årig og fire år senere indsendte jeg mine missionspapirer. Under vores interview roste stavspræsidenten mig for min beslutning om at tjene Herren som fuldtidsmissionær. Så sagde den inspirerede leder noget til mig, der gjorde stort indtryk på mig: »Bror, fra nu af vil der ske mærkelige ting i dit liv. Det bliver en prøve for at få dig til at skifte mening om din beslutning om at tjene Herren.«

Mens jeg ventede på min missionskaldelse, arbejdede jeg som kontorelev hos Xerox. Mit arbejde gjorde det muligt for mig at få fat på nogle af de ting, jeg ville få brug for i missionsmarken, samtidig med at det hjalp min mor med udgifterne derhjemme. Det gik rigtig godt.

Desværre begyndte der at ske »mærkelige ting«. Først blev min mor overfaldet og døde næsten af sine kvæstelser, men en kærlig himmelsk Fader skånede på mirakuløs vis hendes liv.

På det tidspunkt boede min mor og mine to yngre søstre og jeg i en lejebolig. Vi levede af min indkomst og af et lille tilskud, som min mor fik på grund af min fars død nogle år tidligere.

Nogle mennesker, heriblandt kirkemedlemmer, spurgte: »Næner du at forlade din mor på denne måde og tage på mission?« Efter at have hørt dette spørgsmål et par gange begyndte jeg at tvivle.

GIV IKKE OP

»Modgang dukker op næsten overalt, hvor der er sket noget godt. Det kan ske, når man er i gang med sin uddannelse. Den kan slå til efter din første måned i missionsmarken ...

Når der skal træffes en vigtig beslutning, er der mange overvejelser at gøre sig, men når man engang er blevet oplyst, skal man vare sig for fristelsen til at vige tilbage fra noget godt. Hvis det var rigtigt, da I bad angående det og satte jeres lid til det, så er det også rigtigt nu. Giv ikke op, når presset øges.«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Kast altså ikke jeres frimodighed bort«, *Liahona*, juni 2000, s. 38.

En dag ringede min stavspræsident til mig og fortalte mig, at min missionskaldelse var kommet, og bad mig komme ind på hans kontor den aften, så han kunne overrække mig den længe ventede konvolut fra Kirkens hovedkontor. Jeg blev både nervøs og lykkelig over nyheden.

Den samme dag kaldte min chef mig ind på sit kontor inden frokost. Han bød mig venligt ind på sit kontor, hvor vi talte lidt sammen om min tid hos dem og om det, jeg havde lært i firmaet. Så sagde denne magtfulde mand i organisationen noget til mig, der ville være en drøm for de fleste mennesker i byen: »Du har gjort det rigtigt godt som kontorelev, og vi vil gerne tilbyde dig en fast stilling her i firmaet. Hvad siger du til det?«

Det var en af de sværeste beslutninger i mit liv. Sekunderne følte som evigheder. Det var som om, at jeg kunne høre personer, der spurgte mig, om jeg ville forlade min mor uden min økonomiske støtte og tage af sted på mission.

Ikke desto mindre kom jeg i tanke om det, jeg havde lært fra skrifterne og mine kirkeledere, og på en meget hellig måde vidste jeg med stor sikkerhed, at Gud ønskede, at jeg skulle tjene som fuldtidsmissionær for hans kirke. Jeg vidste, at han ville tage sig af min familie, at jeg kunne stole på ham, og at alt nok skulle gå godt.

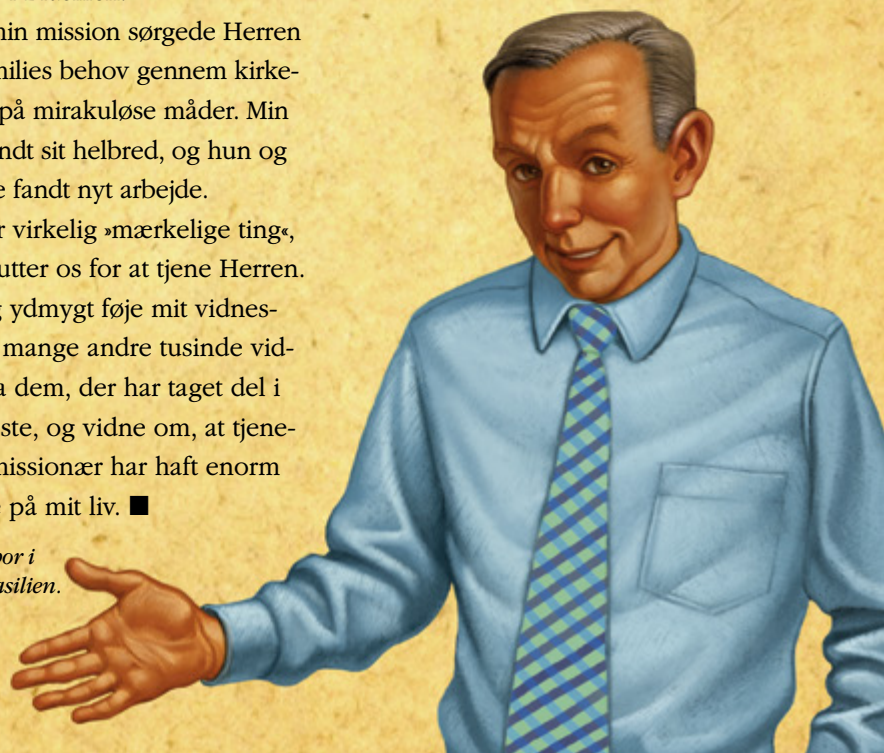
Jeg forklarede situationen for min chef, og hans svar giver stadig genlyd: »Jeg troede, at du var en fornuftig ung mand, men her smider du dit livs mulighed væk.«

Jeg takkede ham af hele mit hjerte for hans tilbud, og 28 dage senere mødte jeg op på missionærskolen i São Paulo i Brasilien.

Under min mission sørgede Herren for min families behov gennem kirkevenner og på mirakuløse måder. Min mor genvandt sit helbred, og hun og mine søstre fandt nyt arbejde.

Der sker virkelig »mærkelige ting«, når vi beslutter os for at tjene Herren. Dog vil jeg ydmygt føje mit vidnesbyrd til de mange andre tusinde vidnesbyrd fra dem, der har taget del i Guds tjeneste, og vidne om, at tjenesten som missionær har haft enorm indflydelse på mit liv. ■

Forfatteren bor i Manaus, Brasilien.

LÆR MERE — OM DET, — DER VENTER

De unge i Oslo brugte en dag, hvor de forberedte sig på livet som fuldtidsmissionær.

Cathrine Apelseth-Aanensen

Lige siden præsident Thomas S. Monson annoncerede ændringen i aldersgrænsen for missionærtjeneste, har unge i hele Kirken ikke blot reageret med stor begejstring på invitationen til at tjene, men også på invitationen om at *forberede sig* på at tjene. Og en måde at forberede sig på er ved at lære mere om det, der venter som fuldtidsmissionær.

Det var præcis det, nogle af de unge i Norge gjorde under heldagsaktiviteten »Missionæroplevelsen«, der blev holdt af Fredrikstad Menighed i Oslo Stav.

Missionærskolen

De unge mødtes i et af værelserne i kirkebygningen, der skulle forestille at være en missionærskole. »Vi fik til opgave at lære om et nyt land,« fortæller Jakob R. fra Moss Menighed. »Det gav os en fornemmelse af, hvordan det må være at få sit missionskald og vide, at man kan blive kaldet til et land, der er så anderledes end det, man er vant til.«

Mødet med »missionspræsidenten«

»I værelset ved siden af mødte vi en hjemvendt missionær, der skulle forestille at være missionspræsident,« fortæller Simon W. fra Oslo Menighed. Den hjemvendte missionær og andre hjemvendte missionærer fortalte om det, som man kan forvente, når man tager på mission. »Jeg syntes, at det var rigtig fedt at lære om, hvad man kan forvente sig under en fuldtidsmission, fra en hjemvendt missionær,« siger Simon. Deltagerne fik også navneskilte, blev tildelt en missionærkammerat, og de blev bedt om at blive sammen med deres missionærkammerat hele tiden.

Udvikling af færdigheder

Der blev afholdt workshops, hvor de unge kunne lære at udvikle

åndelighed, men også få styr på de timelige behov, som at vaske tøj, følge et budget og holde sig i god fysisk form.

»Jeg kunne især godt lide den workshop, der handlede om at indlede samtaler om evangeliet,« siger Inger Sofie J. fra Oslo Menighed. »Det er noget, jeg kan begynde på nu.«

»Jeg kunne godt lide at lære, hvordan man bruger *Forkynd mit evangelium*,« fortæller Karl Frederik O. fra Fredrikstad Menighed. »Jeg havde altid troet, at missionærerne havde deres egen liste med skriftsteder, som de skulle lære, men jeg fandt ud af, at det, som jeg allerede lærer til seminar, vil hjælpe mig som missionær, og det vil det, som jeg allerede studerer i *Forkynd mit evangelium* også.«

Mange unge mænd fortalte, at en af de mest mindeværdige workshops blandt andet var den, hvor de skulle lære at stryge en hvid skjorte. »Det mindede mig om, at der er mange praktiske færdigheder, som jeg kan øve mig på for at blive klar til en fuldtidsmission,« siger Jakob.

»Jeg lærte, at der er meget, som jeg kan gøre lige nu for at hjælpe de fuldtidsmissionærer, der tjener her, sådan så vi alle er en del af det samme hold,«

siger Sarah R. fra Sandvika Menighed. »Medlemmer er også missionærer.«

Som en påmindelse om, at missionærer tjener over hele verden, blev der serveret lidt godt til ganen fra forskellige lande. »Det mindede mig om, at jeg bør prøve forskelligt mad nu, så jeg er vant til at prøve nye ting, som jeg ikke spiser normalt. Det vil hjælpe mig til at tilpasse mig hurtigere, hvis jeg bliver kaldet til et land, hvor de spiser noget, jeg ikke er vant til,« siger Simon.

Bliv klar

»Sidst på dagen, da vi havde hørt vidnesbyrd fra to af de unge og to nyligt hjemvendte missionærer, sang vi salmen 'Tjenere for himlens konge,« fortæller Liss Andrea O. fra Fredrikstad Menighed. »Jeg følte, at hvis jeg bliver ved med at synge denne salme, vil jeg have en konstant påmindelse om, at når vi er missionærer, tjener vi vor himmelske Fader, og han vil velsigne os.«

Ved slutningen af dagen forstod de unge i staven ikke blot, at de er ved at forberede sig på en oplevelse som fuldtidsmissionærer, men også at de kan få missionæroplevelser lige nu og resten af deres liv. ■

Forfatteren bor i Oslo, Norway.

HVORDAN ER LIVET SOM MISSIONÆR?

Lær mere om forberedelse på missionærtjeneste gennem videoer, andre ressourcer og find svar på hyppige spørgsmål på youth.lds.org (klik på »Missionary Preparation«).

DEN VIGTIGSTE FORBEREDELSE

»Den allervigtigste ting, I kan gøre for at forberede jer på et kald til at tjene, er at *blive* missionærer, længe før I tager på mission.«

Ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum, »Bliv missionær«, *Liahona*, nov. 2005, s. 45.

Jeg TJENER nu for at TJENE senere

Miche Barbosa

Bygger på en virkelig begivenhed

»I skal tjene ham af hele jeres hjerte«
(1 Sam 12:20).

Lad os løbe om kap hen til
»Kirken!« sagde Mormon og
pegede på kirkens tårn, der ragede
op over palmetræerne. Så løb han
så hurtigt, han kunne for at være

foran sin lillebror, Morian.

Drengene og deres forældre
havde allerede gået næsten
to kilometer fra deres hjem, men
Mormon og Morian løb alligevel

om kap så hurtigt, de kunne, indtil
de nåede frem til gitteret uden for
menighedens kirkebygning. De
stoppede og fik lige vejret.

Inden de kunne nå at afgøre,
hvem der kom først, var der en
dreng, der råbte til dem: »Har I lyst
til at spille *futebol*?«

Mormon elskede *futebol*, men
han og hans familie skulle gøre rent
i kirkebygningen, så den var klar til
kirkemøderne den næste dag.

Mormon rystede på hovedet.
»Ikke nu – måske senere!« råbte
han tilbage.

Mormon og Morian kom hurtigt
i gang med det hårde arbejde.
Mormon flyttede på stolene og
fejede gulvene sammen med sin
far, mens Morian vaskede gulvene
med sin mor.

Lidt senere pudsede drengene
spejlene sammen ude på toilettet.
»Jeg troede ikke, at jeg ville kunne
lide at gøre rent i kirken, men det
er sjovt,« sagde Morian. »Hvad synes

du, Mormon? Er det derfor, du kom i stedet for at spille *futebol*?«

Mormon kom til at tænke på sin far. Han var biskop i deres menighed, men han tog sig stadig tid til at hjælpe med at gøre rent i kirkebygningen.

»Jeg er her, fordi jeg gerne vil være lige som far,« svarede Mormon.

Så tænkte han på missionærerne i menigheden. De havde travlt med at banke på døre og fortælle andre om Mormons Bog. De inviterede mennesker med i kirke i den bygning, som drengene var ved at gøre rent.

»Jeg er her, fordi jeg også en dag vil tjene på en mission,« tænkte Mormon. »Jeg kan hjælpe missionærerne ved at gøre kirken klar.«

Mormon tænkte på den næste dag, hvor han og hans bror skulle op kl. 6 og gå til kirke i deres hvide skjorte og slips og stille stolene og sangbøgerne klar i primarylokalet.

»Jeg er her, fordi jeg gerne vil tjene i en kirkekaldelse,« tænkte han.

Mormon tænkte på, at han snart blev diakon. Så kunne han omdele nadveren og mange andre ting for at tjene.

»Jeg er her, fordi jeg næste år vil modtage præstedømmet, og jeg vil gerne gøre alt, hvad jeg kan nu, for at blive klar.«

Mormon havde allerede gjort noget for at forberede sig på præstedømmet: Han havde gjort sig

fortjent til sin Tro på Gud-belønning. Han var allerede i gang med at lære at efterleve evangeliet og at tjene andre.

Til sidst fik han øje på sin brors spejlbillede og smilede.

»Jeg er her, fordi jeg elsker Herren,« sagde han, »og fordi det at tjene nu, vil hjælpe mig til at være klar til at tjene senere.« ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

FORBEREDELSE TIL PRÆSTEDØMMET

Gode råd fra David L. Beck, Unge Mænds hovedpræsident:

- Indbyd Helligånden i dit liv og vælg venner, der hjælper dig til at vælge det rette. Efterlev standarderne i *Til styrke for de unge*.
- Lær om de ansvar, der kommer, når du bliver diakon. Læs om præstedømmet i *Udførelsen af min pligt mod Gud og Tro mod sandheden*. Deltag i Forsmag på præstedømmet i din menighed.
- Forbered dig på at tage til templet for at gøre dåb for de døde.
- Glæd dig til sjove aktiviteter og foredrag med andre unge.
- Vid, at vor himmelske Fader har tillid til dig og regner med dig. Opdag, hvor meget du kan gøre med hans hjælp!

MATHILDE

gør sig klar til Unge Piger

Jenn Wilks, Utah, USA

Mathilde var spændt på snart at skulle rykke op i Unge Piger, men hun var ikke helt sikker på, hvad hun kunne forvente. Så hun talte med sin bedstemor om det. Hendes bedstemor er søster Bonnie Oscarson, Unge Pigers hovedpræsident. Hun gav hende nogle rigtige gode råd!

Spørg din mor eller bedstemor eller en af de unge piger i din menighed om, hvad de kan huske om Unge Piger. Du vil måske lære nogle sjove ting.

SJOVT FAKTUM

Mathilde kalder sin bedstemor for »Mo«, som er en forkortelse af det svenske ord for mor.

Dengang ...

Da søster Oscarson var i Unge Piger, fik hun mærker, når hun havde fuldført forskellige mål. Hun syede dem på et særligt bånd, hvor hun

også syede en blomst på, der repræsenterede trofasthed.

SØSTER OSCARSONS RÅD OM AT BLIVE KLAR!

- Opbyg et forhold til din himmelske Fader ved at bede og læse i skriften.
- Lær mere om Personlig fremgang.
- Læs skrifterne, *Til styrke for de unge* og *Liahona*.
- Øv dig på Unge Pigers motto. Mot-toet siger man hver uge sammen med alle de andre unge piger.

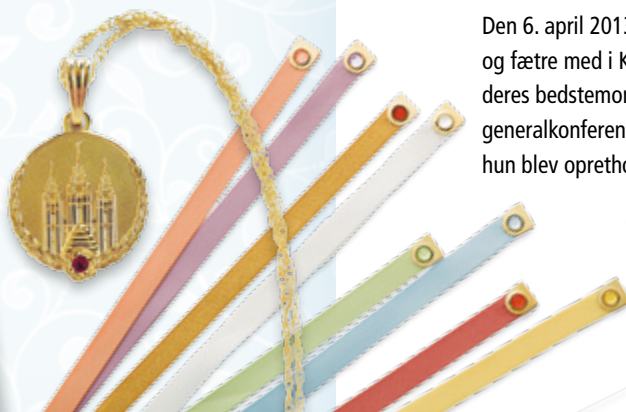
... og nu

Denne halskæde vil minde dig om at være et lys for andre og stå for sandhed og ret.

Du gør dig også fortjent til særlige bånd, når du fuldfører opgaver og projekter i Personlig fremgang.

Til sidst modtager du Unge Pigers medaljon.

PRÆSENTATIONSaften

Mathilde tog til en særlig aktivitet, der hedder præsentationsaften. De havde en sjov lektion og lærte om Personlig fremgang.

Mathilde arbejder også på sin Tro mod Gud-belønning og er ved at lære trosartiklerne udenad.

MATHILDE KAN SLET IKKE VENDE TIL, HUN KAN -

- deltage i aktiviteterne hver uge.
- lære de andre piger i Unge Piger at kende.
- tage på UP-lejr.

ET SÆRLIGT MINDE

Den 6. april 2013 var Mathilde og mange af hendes kusiner og fætre med i Konferencecenteret. Men de vidste ikke, hvorfor deres bedstemor havde inviteret dem alle sammen med til generalkonferencen. De blev overraskede og begejstrede, da hun blev opretholdt som præsident for Unge Pigers organisation.

Nu er vi parat

Frimodigt ♩. = 58-68

Tekst: Jan Pinborough
Musik: Janice Kapp Perry

F C F G m 7 C 7 F

Piger 1. I skrif - ter - ne læ - rer jeg _____ det som vil hjæl - pe mig _____ med
2. Af Mor-mons Bog har jeg lært, _____ det ik - ke er så svært _____ at

B \flat C 7 A 7 D m G 7 C 7

Drenge
at bli - ve mo - dig og tje - ne med flid og føl - ge vor Frel - sers vej. _____ Og
ta - le med an - dre om Frel - se - rens plan, min tro gør det he - le værd. _____ Mo -

F C F G m 7 C 7 F

Ne - fi han læ - rer mig, _____ hjælp - som - hed er en leg, _____ at
ro - ni, han er min helt, _____ og han kan læ - re mig _____ at

B \flat C 7 A 7 D m G m 7 C 7 F *Kor*

Piger & drenge
ud - vi - se god - hed mod an - dre er blot at føl - ge vor Frel - sers vej. _____ Nu er
kæm - pe for ren - hed og sand - hed i - sær og bli - ve på ret - te vej. _____

B \flat F C F B \flat F G m 7 C 7 F

vi pa - rat, med stolt - hed vi de - ler vort bud - skab ud. Vi ken - der Guds ord.

Copyright © 2013 Jan Pinborough og Janice Kapp Perry. Alle rettigheder forbeholdes.
Denne sang kan kopieres til lejlighedsvis, ikke-kommercielt brug i kirke og hjem.
Denne tekst skal medtages på alle kopier.

SÆRLIGE VIDNER

Ældste
Quentin L. Cook
De Tolv Apostles
Kvorum

Medlemmerne i De
Tolv Apostles Kvorum
er særlige vidner om
Jesus Kristus.

Hvordan kan jeg hjælpe til med slægtsforskning?

Ældste Cook foreslår,
at man holder en
Family Tree-sammenkomst.
Sådan gøres det!

Få alle i jeres familie til at medbringe beretninger fra jeres slægtshistorie og billeder. Det kan også omfatte særlige genstande, der har tilhørt jeres bedsteforældre og forældre.

Det er spændende at lære om de forskellige familie-medlemmers liv – hvor de kom fra, og hvordan de levede.

Find ud af, hvilke tempelordinancer der stadig mangler at blive udført, og aftal udførelsen for ordinancerne.

Hjælp til med at scanne og uploade disse beretninger og foto til Family Tree på FamilySearch.org.

Fra talen »Rødder og grene«, Liahona, maj 2014, s. 47.

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

Jeg kan styrke min familie ved at

I kan gøre det!

Sæt denne mærkat (til højre) på en ren og tom dåse og tilføj billeder eller tegninger. Udfyld de små sedler med ideer til, hvordan I kan styrke jeres familie. Klip sedlerne ud og læg dem i dåsen. Hver dag trækker I en seddel fra dåsen og gør det, der står på den. Når I prøver at efterleve jeres ideer, kan det gøre en forskel i jeres familie!

JEG KAN!

Jeg er Bárbara fra Chile

Fra et interview ved
Amie Jane Leavitt

Bárbara bor i Chile, et land, der ligger på Sydamerikas vestlige kyst. Landet er langt og tyndt og har form som et bånd. I nogle områder er det varmt og tørt (som fx Atacama-ørkenen), og andre steder er det tropisk og vådt (som Påskeøen). Bárbara bor i Santiago, der er Chiles hovedstad. ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

Jeg er det eneste medlem af Kirken i min skoleklasse. Det giver mig mulighed for at fortælle mine venner om Jesus Kristus og Mormons Bog. En dag bad en af mine veninder mig om at lære hende at bede. Det gjorde jeg så. Vi bad begge om, at vores madpakke måtte blive velsignet.

Jeg er ni år gammel og har to små brødre. Jeg prøver på at være en god storesøster og hjælper med at passe på dem og leger med dem. Jeg kan godt lide at passe børn. Jeg vil gerne være lærer, når jeg bliver voksen.

I 2013 fyldte jeg otte år, og jeg blev døbt og bekræftet af min far. Jeg var så spændt! Det var en helt speciel oplevelse, som jeg altid vil huske.

*¡Hola,
amigos!**

**»Hej venner!« på spansk*

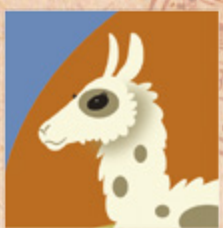
Vi fejrer sjove helligdage i Chile. Den 18. september fejrer vi Uafhængighedsdagen, og den 19. fejrer vi De væbnede styrkers dag. I løbet af de to dage danser vi vores nationaldans, der hedder »La Cueca«, og spiser lækre små brød med fyld, der hedder empanadas.

I weekenderne kan vores familie godt lide at tage på vandreture og køre på firhjulede motorcykler i bjergene, der ligger tæt på vores hjem. Vi kan også godt lide at tage på stranden.

Til jul spiser vi en særlig ret – tomater, der er fyldt med tun. I Chile kommer julemanden juleaften præcis ved midnat. Vi får lov til at være vågne, indtil han kommer!

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL

Templet i Santiago i Chile var det første tempel, der blev bygget i et spansk-talende land. Det blev indviet den 15. september 1983. Det var det andet tempel, der blev bygget i Sydamerika.

KLAR TIL AFGANG!

Bárbaras taske er pakket med nogle af hendes yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke i din taske?

VORES SIDE

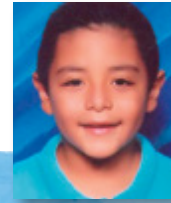
Kort tid inden jeg blev døbt, var jeg en dag på besøg hos min bedstemor, hvor hun gik i kælderen efter noget. Hun snublede og faldt og kunne ikke komme op. Hun kaldte på mig, men jeg så fjernsyn og kunne ikke høre hende. Efter 10 minutter hørte jeg nogen, der kaldte stille på mig: »Tom!« Jeg begyndte at lede efter hende og fandt hende liggende på gulvet. Jeg var ikke stærk nok til at løfte hende, så jeg løb ind til naboen efter hjælp. Hun kom og hjalp min bedstemor op.

Bedstemor sagde til mig: »Tom, det var Helligånden, du hørte.

Jeg var alt for langt væk til, at du kunne høre mig.«

Jeg ved, at det var Helligånden, der hviskede til mig. Nu er jeg døbt, og jeg er glad for at have fået Helligåndsgaven.

Tom R., 8 år, Tyskland

Liu C., 7 år, Ecuador

Natalia A., 10 år, Colombia

Thierry M., 7 år, fra Brasilien, kan godt lide at være i Primary og at synge salmer. Hun ved, at templet er Herrens hus.

Olivia I., 8 år, fra Rumænien, kan godt lide at hjælpe sin mor med at gøre rent derhjemme. Hendes mor underviser hende og 13 af hendes venner, og når de holder pause, kan Olivia godt lide at lege, at det er hende, der er læreren. Hun kan godt lide at tage på ture med sine forældre og være sammen med sine bedsteforældre. Da hun blev døbt, følte hun sig meget tæt på vor himmelske fader, og hun er taknemlig for, at hun har Helligånden, der kan hjælpe hende med at vide, hvad hun skal gøre. Hendes yndlings sang er »Følg Guds profeter« (Børnenes sangbog, s. 58).

Du kan indsende din tegning, dit foto eller en oplevelse over nettet på liahona.lds.org; via e-mail til liahona@ldschurch.org med »Our Page« i emnefeltet, eller sende det med brev til:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Alle bidrag skal indeholde barnets fulde navn, køn og alder (fra 3 til 11 år), forældrenes navne, menighed og stav samt forældres skriftlige tilladelse (en e-mail er godt nok) til at trykke barnets foto og indlæg. Indlæg kan blive redigeret på grund af længde eller klarhed.

Eldste Adrián Ochoa
De Halvfjerds

Se op

»Våg altid, og bed« (Luk 21:36).

Da jeg var 8 år, blev mine to fætre og jeg sendt til en nærliggende by for at hente varer. Når jeg tænker tilbage, forundres jeg over den tillid, min bedstemor og min tante og onkel viste os. Den morgen var himmelen lys og klar, da vi drog af sted på vore tre heste.

Midt på prærien besluttede vi os for at stige af hestene og spille med kugler. Vi var så fanget af legen, at vi ikke så op på himlen, hvor mørke skyer samlede sig. Da vi indså, at der var et uvejr på vej, havde vi ikke engang tid til at stige på vores

heste. Tung regn og hagl ramte os hårdt, og den eneste løsning var at tage sadlerne af hestene og søge ly under sadeltæpperne. Så løb hestene væk.

Våde og kolde og uden heste begyndte vi at gå så hurtigt, vi kunne til den nærmeste by. Det var blevet sent, da vi nåede frem til et hus, hvor vi bankede på døren. Familien tørrede os, gav os lækre burritos med bønner og lagde os i seng i et værelse med jordgulv.

Mine fætre og jeg vågnede op den næste dag til en smuk og solrig himmel. En mand bankede på døren

i sin søgen efter tre drenge. Jeg vil aldrig glemme det syn, der mødte os på vejen hjem – en skare af mennesker, der havde ledt efter os hele natten. Foran dem alle sammen stod min elskede bedstemor og onkel og tante. De krammede os og græd af glæde over at have fundet deres tre forsvundne børn.

Vores himmelske Fader er opmærksom på os. Han venter spændt på den dag, hvor vi vender hjem. Der er tegn på, at åndeligt uvejr trækker op omkring os. Lad os se op og forberede os ved at styrke vore vidnesbyrd hver dag. ■

Fra »Se op«, Liahona, nov. 2013, s. 102.

Et familiehold

Det er lettere at vinde, når alle arbejder sammen.

Sheralee Hardy

Bygger på en virkelig begivenhed

»Vi vil synge af glæde, når vi hjælper« (Børnesangbog, s. 108).

Ammon sukke, da han forlod fodboldkampen sammen med sin far. »Jeg forstår det ikke,« sagde han. »Vi havde så mange gode spillere. Hvorfor scorede vi ikke mål?«

Far var en god fodboldspiller. Måske kunne han hjælpe.

»Jeg tror, at I har brug

for at lære at arbejde sammen som hold,« sagde far. »I vil alle sammen gerne score mål, ikk?«

»Jo« svarede Ammon. »Men vi kan ikke alle sammen være den, der scorer mål. Er det det, du mener?«

Far nikkede. »Man er ikke ene om at score mål. Først må forsvaret tage bolden fra det andet hold, ikk?«

Ammon grinte. »Ja, det er lidt svært at score, hvis

ikke man har bolden.«

»Nemlig,« sagde far. »Der efter giver forsvaret den til en, som kan score. Ingen kan gøre det hele selv.«

»Det er nok rigtig nok,« sagde Ammon.

Da de kom hjem, stod mor med babyen, mens hun lavede mad. »Hvordan gik kampen?« spurgte hun.

»Vi tabte igen,« sagde Ammon. »Men vi gør det bedre næste gang.«

»Det er en god

indstilling,« sagde mor.

»Jeg er rigtig sulten!« råbte Miguel, da han, Samuel og Lucas kom løbende ind.

»Drenge, kan I være søde at hjælpe med at dække bord og rydde legetøjet væk?« spurgte mor.

Alle fire drenge mukkede.

»Men jeg legede ikke med legetøjet,« sagde Samuel.

»Det tager så lang tid!«

jamrede Miguel.

Far grinte. »Jeg tror, at vores familie har samme problem som Ammons hold.«

»Hvilket problem er det?« spurgte Samuel.

»Vi arbejder ikke sammen,« svarede Ammon.

»Vi vil alle sammen gerne score mål ved at spise aftensmad. Men vi lader mor klare det hele.«

»Nemlig!« sagde far.
»Hvordan kan vi arbejde sammen som hold?«

Ammon fik en idé.

»Hvad hvis Samuel og jeg dækker bord? Så kan de andre drenge rydde legetøjet op.«

»Rigtig god idé!« sagde far.

Snart var aftensmaden færdig. Ammon foldede sine arme til bøn. Han var glad for, at hans familie havde arbejdet sammen som hold. Han håbede på, at hans fodboldhold ville gøre det samme. ■

Forfatteren bor i Alberta i Canada.

Ældste M. Russell Ballard

De Tolv Apostles
Kvorum

VILDFARELSER

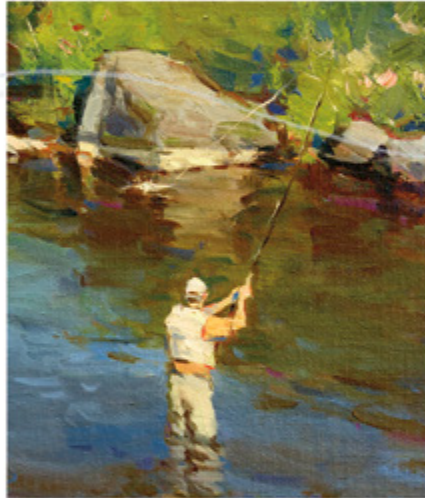
Efteråret er en særlig spændende tid for fluefiskere, for i denne tid drives ørrederne af en næsten umættelig hunger efter at spise for at styrke sig inden vinterens knaphed på føde.

Målet for fluefiskerne er at fange ørreden ved hjælp af snedigt bedrag. Den drevne fisker studerer ørredens adfærd, vejret, vandforholdene, og hvilke type insekter ørreden spiser, og hvornår disse insekter udklækkes. Han laver ofte de fluer, han bruger, i hånden. Han ved, at disse kunstige insekter på små kroge er nødt til at være et perfekt bedrag, for ellers vil ørreden gennemskue den mindste fejl og afvise fluen.

Det er en fryd at betragte en ørred, der dukker op gennem vandets overflade, snupper fluen og modstår, indtil den til sidst er udmattet og hives ind. Dysten står mellem fiskerens viden og kunnen og den ædle ørred.

Brugen af kunstige fluer for at lokke og fange en fisk er et eksempel på den måde, som Lucifer ofte frister, bedrager og prøver at besnære os.

Akkurat som fluefiskeren ved, at

ørreden drives af sult, kender Lucifer til vores »hunger« eller svagheder og frister os med falske »fluere«, som, hvis vi snapper dem, kan gøre, at vi trækkes væk fra livets strøm og kommer under hans nådeløse indflydelse. Og ulig en fluefisker, der fanger og uskadt kaster fisken tilbage i vandet, slipper Lucifer ikke frivilligt sit tag. Hans mål er at gøre sine ofre lige så ulykkelige, som han er.

En af de metoder, han helst bruger mod os, er hans evne til at lyve og bedrage ved at overbevise os om, at ondt er godt og godt er ondt. Fra selve begyndelsen ved det store

råd i himlen har Satan søgt »at tilintetgøre menneskers handlefrihed, som jeg, Gud Herren, har givet det« (Moses 4:3).

Slaget om menneskers gudgivne handlefrihed fortsætter i dag. Satan og hans håndlangere har deres snorer ude alle vegne i håb om, at vi vil vakle og snappe efter hans fluer, så han kan trække os ind med sine falske virkemidler.

Brødre og søstre, må vi alle være på vagt over for de kunstige fluer, som kastes ud til os af den falske

menneskefisker, Lucifer. Må vi have visdommen og den åndelige indsigt til at gennemskue og afvise hans mange, farlige lokkemidler.

Og for de af jer, som er blevet ofre for nogen form for afhængighed – er der håb, fordi Gud elsker alle sine børn, og fordi Jesu Kristi sonoffer gør alt muligt. ■

Fra »O, hvor snedig er ikke den Ondes plan«, Liahona, nov. 2010, s. 108-110.

INDBLIK

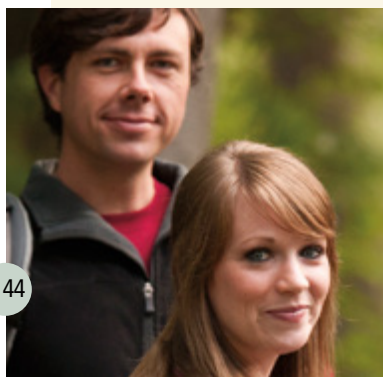

Er jeg en pioner i dag?

»Selvom vi ærer de pionerer, der vandrede over sletterne til Saltsødalen, så lever der langt flere pionerer i dag. De skubber ikke håndkærrer, men de er pionerer på så mange måder: De har hørt Herrens røst gennem Mormons Bog og gennem deres personlige bønner. Med tro og omvendelse er de trådt ned i dåbens vande og har plantet deres fødder solidt i evangeliets fede muld. Som Kristi disciple har de været villige til at ofre for det, der er rigtigt og sandt. Og med Helligåndsgaven holder de en stabil kurs mod evigt liv.«

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

s. 44

Stå FOR DET, vi tror på

Fem unge voksne fortæller om, hvordan de forsvarede deres tro, når de mødte modstand.

FOR DE UNGE

Sådan stiller man meningsfulde spørgsmål

Spørgsmål kan være et fantastisk undervisningsredskab – hvis man formulerer dem på den rigtige måde. Denne artikel viser, hvordan det gøres.

s. 54

FOR BØRN

s. 68

Velkommen til Unge Piger

Søster Bonnie L. Oscarson og hendes barnebarn Mathilde fortæller om nogle ting, som du kan se frem til i Unge Piger.